

ÉLETTÜNK

XXXVII. évf. 6. szám (37. Jg. Nr. 6)

Az európai magyar katolikusok lapja

2005. június

Dr. Kerekes Károly O. Cist.

VAN-E MÉG SZÍVED, EURÓPA?

Június hónap a virágos május után a kora tavasszal és az előző év őszén elvetett kenyérmagvak aratásra érlelődésének hónapja. Földművelő magyar népünk ízes nyelvén „életek” nevezett gabonafélék aratásának a kezdete. Magának a hónapnak a neve - június - ősi mitológiai hagyományokat idéz. Tudniillik ezek szerint a június hónapunk neve Júnó istenasszonynak, Jupiter főisten nővérének és egyben feleségének a nevéből ered, aki a családnak, a meleg szívű édesanyáknak és általában a legszebb „szívbeli” női erényeknek olimposzi pártfogója. A hónap nevének teljes kifejtése további mitológiai háttérmagyarázatot igényelne, de mi most súlypontilag inkább a keresztény kalendárium értelmezésével foglalkozunk. Az egyetemes művelődéstörténeti és mitológiai összefüggéseket csak ott és annyiban említjük, ahol és amennyiben szükséges.

Sok évszázadon keresztül csak Szent István hava néven emlegették kalendáriumaik ezt a hónapot. Keresztény népünk ugyanis e hónap 24-én ünnepli Szent Ivánnak (Keresztelő Szent Jánosnak), Jézus „lángoló és világító szívű barátjának” születésnapját (Vö. Jn 3,29; 5,34). Ez a nap arról is nevezetes, hogy ekkor leghosszabb a nappal és legrövidebb az éjszaka. Ehhez az éjszakához különféle szent és profán népszokások is kapcsolódnak, a tűzgyújtásoktól a Szentivánéji álomig.

A 12. században az ember szív igényeinek inkább megfelelő platóni fogantatási szentágostoni bölcsélet helyett szinte betör - arab közvetítéssel - és egyre jobban érvényesül a logikai, fogalmi és kategorizáló-vitatkozó, szellemi bravúrokra használható arisztotelészi filozófia. Ezt próbálja ellensúlyozni többek között a szentbernáti és szentgertrúdi ciszterci misztika „szívet nevelő” elképzelése. Később (a 17. században ugyanezt sugározza B. Pascal kolosszális szelleme, amikor az „ész-felség” szüdületében élő felvilágosult-racionalista „tudós” kortársainak odakiáltja: „A szívnek is megvannak a maga rézónjai, Istenből belénk táplált jogos igényei”. De az ő zsenialitásánál is szélesebb horizontú hatást ér el Isten kegyelme Alacoque Szent Margit (1644-1690) misztikája és valóban csodálatos Szent Szív-tisztelet terjesztő buzgósa, mozgalma révén. Ettől kezdve lett általánosság egész Egyházunkban júniusra a „Jézus Szíve hónapja” elnevezés, és külön ünnepi megemlékező nap minden évben az Úrnapi hét péntekjén: „Jézus Szentséges Szívének ünnepe”.

Mind ezek az új felvázolt információk azonban hogyan függenek össze egyrészt a mitológiai Európa személyével, és konkrétan Európával, a történelem egy meghatározott időkeretében és térkoordinátái szerint ezen a földrészén megjelenő és egy meghatározott közösségben élő emberi valósággal? Ha élő emberi jelenség, akkor szíve is van. De milyen? - Ősi mitológiai hagyomány szerint Európa, Agenor főnőcai királynak ez a „messzehangzó szavú és tágas tereket látó” (Folytatás a 6. oldalon)

XVI. BENEDEK PÁPA - AZ ELŐDÖK NYOMDOKÁN

Ez nem meglepetés, ez szenzáció. II. János Pál pápa halálát követően, az alig 24 órán át tartó konklávé, április 19-én Joseph Ratzinger bíborost, a Hittani Kongregáció prefektusát, a bíborosi kollégium dékánját pápává választotta. Jóllehet a világ már a konklávé megelőzően esélyesnek nyilvánította, de ki hitte volna, hogy éppen ezúttal felborul a régi szólás-mondás: aki pápaként vonul be a konklávéra, bíborosként kerül ki onnan!? Ki gondolta volna, hogy 60 évvel a II. világháború befejezése után, és majdnem 500 évre az utolsó német pápa (VI. Hadrián, 1522-1523) után ismét egy német, egy bajor kerül Szent Péter székébe? Ez mégis megtörtént: Joseph Ratzinger, a nagy német teológus, a kiváló tehetséggel, műveltséggel megáldott gondolkodó, korunk eszmei áramlatainak éles elméjű elemzője, a briliáns fogalmazó, író és előadó, - több mint 40 könyv szerzője, a világkatekizmus szellemi atyja -, a művészetektől sem idegenkedő esztéta és zenebarát, - aki maga is zongorán játszik -, a néhai II. János Pál pápa karizmatikus egyéniségének szellemi társa és legbizalmasabb embere, a maga képességeivel, s aztán nagy elődje temetésének és a konklávé előkészítésének megszervezésével és levezetésével, végül is meggyőzte bíborostársait arról, hogy fogadják el a Szentlélek sugallatát, és öt válasszák meg - még hozzá jóval több, mint kétharmados többséggel és már a negyedik zárt választás során - a Katolikus Egyház Főpásztorává. A bíborosok Benne látták II. János Pál pápa hatalmas szellemi örökségének folytatóját - a kontinuitás biztosítékát.

Joseph Ratzinger 1927. április 16-án született a németországi Marktl am Innben, a Passaui Egyházmegye területén. Édesapja a csendőrség tisztje volt, régi bajor földműves családból származott. Fiatalságának éveit Traunsteinben töltötte. A II. világháború legutolsó szakaszában a légvédelmi egységekhez hívták be kisegítőnek. 1946-tól 1951-ig filozófiát és teológiát

tanult a Münchener Egyetemen és a Freisingi Filozófiai és Teológiai Főiskolán. 1951. június 29-én szentelték pappá Freisingben, s ezután nem sokkal megkezdte tanári tevékenységét. A Münchener Egyetemen 1953-ban szerzett teológiai doktori fokozatot, disszertációjának címe: „Isten népe és háza Szent Ágoston egyházában”; négy esztendővel később habilitált fundamentális teológiából, munkájának címe: „Szent Bonaventúra történetteológiája”.

1951-ben München-Moosachban, a St. Martin plébánián volt kisegítő lelkipásztor, majd 1951-1952-ben München-Bogenhausenben, a Hl. Blut plébánián káplán. 1952-től 1954-ig a Freisingi Sze-mináriumban tanított.

1954-től 1957-ig a Freisingi Filozófiai és Teológiai Főiskolán volt a dogmatikus és a fundamentális teológia docense, majd ugyanitt 1958-59-ben rendkívüli egyetemi tanár. 1959-től 1963-ig a fundamentális teológia egyetemi tanára volt Bonnban. 1962 és 1965 között a II. Vatikáni Zsinat teológiai szakértőjeként, peritusaként tevékenykedett. 1963 és 1966 között a dogmatika és a dogmatörténet professzora volt a Münstéri Egyetemen, majd ugyanezeket a tárgyakat tanította 1966-tól 1969-ig a Tübingeni Egyetemen és 1969-től 1977-ig a Regensburgi Egyetemen, ahol 1976-77-ben az egyetem rektorhelyettese volt.

VI. Pál pápa 1977. március 25-én münchen-freisingi érsekké, s ugyanezen év június 27-én bíborosává nevezte ki. Még ebben az évben a Regensburgi Egyetem díszprofesszora lett.

1981. november 25-én II. János Pál pápa a Hittani Kongregáció prefektusává nevezte ki. Ezzel egyidejűleg a Nemzetközi Teológiai Tanács és a Pápai Biblius Tanács elnöke is lett. 1986 és 1992 között a Katolikus Egyház Katekizmusát összeállító pápai bizottság elnöki teendőit is ellátta.

1993. április 5-én püspök-kardinalis, 1998. november 6-án a bíborosi kollégium vice-dékánja, míg 2002. november 30-án a bíborosi kollégium dékánja lett.

Teológiai kötetek, tanulmányai- nak éppoly terjedelmes a listája, mint különböző egyetemektől kapott elismeréseinek, díszdoktori kitüntetéseinek sora. Könyveit sok nyelvre fordították, és milliók olvassák.

A pápává választott 78 éves bíboros a XVI. Benedek nevet vette fel, ezzel is rá-cáfolvá sokat emlegetett konzervatívizmására. Első szavai: „Kedves Testvérek, a nagy pápa, II. János Pál után, a bíborosok engem választottak meg, az Úr szőlőjének egyszerű és alázatos munkását. Az a tény vigasztal engem, hogy az Úr csekély eszközökkel is tud munkálkodni és én mindenképp a ti imáitokra bízom magamat. A feltámadt Úr örömeiben, és az Ő állandó segítségében bizakodva haladjunk előre. Az Úr segít majd bennünket és az Ő Legszebb Édesanyja, Mária a mi oldalunkon fog állni. Köszönöm.”

XVI. Benedek pápa a névválasztásával XV. Benedek követi, aki Szent Benedek, Európa védőszentje és a bencés rend alapítója iránti tiszteletből választotta ezt a nevet. Szent Benedek a korai középkorban hirdette az evangéliumot, XV. Benedek a modern korban, XVI. Benedek pedig az új évezredet fogja evangelizálni, korunkban lesz a megbékélés, az ökuméne, a nyílt párbeszéd, az egység szószólója, az emberek jövevénye, nemzetre és vallásra való tekintet nélkül. Joggal remélhetjük, hogy újszerűségét hamarosan megtapasztalja a világ, és így nagyot csalódnak az örökös zsörtölődők, a káknán is göböt kereső kritikusok, a „nagy inquisitort”, a „páncélfőböröst” emlegető médiák, főleg az Alpoktól északra, amikor majd látják Szentlélekből fakadó és új világot építő kezdeményezéseit.

Maradi sose volt, annál inkább a hit hűségese öre, aki szembe tudott szállni a dél-amerikai „felszabadítás teológiájának” túlkapasáival éppúgy, mint az európai „reformerekedők” ateisztikus jámborkodásával és szekularisztikus gátlatlanságával, de ugyanakkor Frings bíboros „fiatal, progresszív, liberális” tanácsadójaként elő tudta segíteni a II. Vatikáni Zsinat forradalmi megújulást, nyílt és őszinte párbeszédet sürgető, új utakat kereső szellemiségét.

Pápasága programjának meghatározó üzenetét a konklávé lezáró szentmiseben fogalmazta meg: „Most, amikor megkezdem szolgálatomat Péter utódeként, ismét elhatározom, hogy elődeim nyomdokain járva és az egyház két évezredes hagyományára szerint folytatam a II. Vatikáni zsinat megvalósítását.” Először feladatának tekintti a keresztények egységére való törekvést, a teológiai párbeszédet, a párbeszédet a nem keresztényekkel, a nem hívőkkel. Külön szólt a fiatalokhoz. Megígérte nekik, hogy részt vesz az augusztusban esedékes kölni Ifjúsági Világ találkozókon. Krisztus fényét akarja felragyogtatni az egész világ előtt. Így fordult a nem keresztény vallások követőire, s mindazokhoz, akik keresik az élet alapvető kérdéseire (Folytatás a 6. oldalon)

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Habemus Papam!

Ezzel a hagyományos latin mondattal jelentette be a bíborosi kollégium korelnöke az örömhírt a Szent Péter téren várakozó tömegnek, de egyszersmind az egész Egyháznak, a keresztény és nem keresztény világnak, hívőknek és nem hívőknek, hogy a konklávéra, a pápaválasztásra egybegyűlt bíborosok testülete 24 óra alatt, április 19-én új pápát adott az Egyháznak Joseph Ratzinger bíboros személyében, aki az április 2-án elhunyt II. János Pál örökébe lépett, XVI. Benedek néven lett Krisztus, Szent Péter óta, 265. földi helytartója. Ennyit, gondolom, időközben mindnyájan megtudtunk a média híreiből. Arról már előzőleg elég részletesen tájékoztattak bennünket, hogy hogyan önzöltek hívek milliói Európából mindenönnen, de a tengerentúlról is, minden előzetes szervezés nélkül, teljesen spontánul Rómába, csak azért, hogy sokszor 8-10 óras várakozás után néhány másodpercre búcsút vehessenek szeretett pápájuktól. Az újságírók, TV és rádió riporterek, akik eddig nem győzték kritizálni, értetlenül álltak a jelenség előtt: ilyet még nem „pipáltak”. Keresték is a választ: mi lehetett, ami főleg fiatalok millióit rábírta, hogy vállalják mindazt a fáradságot, kellemetlenséget, áldozatot, ami evvel a „zarandoklat-

tal” járt? Mindenféle válasszal próbálkoztak, nem sok sikerrel.

Szeretném én is megkísérelni a magyarázatot, mert amit eddig hallottam, nem elégített ki. Anélkül, hogy megvárnám olvasóink kérdéseit, rámutatnék néhány szempontra, abban a reményben, hogy azok némileg érthetőbbé teszik, amit megéltünk.

Az első - és ezt sokan kiemelték, mert kézenfekvő - II. János Pál egyéniségének varázsa, kisugárzása. Egyesítette magában a hivatalával járó méltóságot emberi közvetlenségével, nyitottságával, melegsívűségével. Mindenki érezte: ez az ember közülünk való, ismeri, megérti problémáinkat, de nem vész el közöttünk, hanem magasabb nézőpontból közelít hozzánk. Aközött, amit mond, és amit tesz, nincs törés: ez az ember valódi, hiteles. Olyan, mint egy archimédeszi fix pont, amely világot mozgat.

Ezzel - és ez a második szempont - II. János Pál pontosan azt képviselte, amire a mai embernek, főleg a fiatal embernek, leginkább szüksége volt. A kort jellemző zűrzavarban, orientáció-hiányban szinte hézagpótló ember volt, akinek világos elképzelései voltak az életéről, a jövőről és arról az útról, amely bár meredek és megerőltető, biztosan célba vezet. Még azoknak is, akik nem voltak egy véleményen vele, sőt minden alkalmat megragadtak, hogy kigyót, békát kiáltanak rá, valahol imponált az a nyugodt határozottság és biztonság, amellyel álláspontját képviselte. Ehhez hozzájárult, hogy 26 és fél évig volt jelen a történelem porondján, egy egész generáció nőtt fel úgy, hogy a közvéleményben azonosult a „pápa” fogalma II. János Pál személyével.

És ez a harmadik szempont, amelyet nem szabad figyelmen kívül hagyni. II. János Pál pápa volt a szó eredeti értelmében: a görög „pappas” szó atyát jelent. Mindenki érezte iránta azt a természetes vonalmat, amely édesapjához fűzi, ahhoz, akiről tudja, hogy szereti, hogy javát akarja, aki gondoskodik róla, és akivel minden gondját-baját meg tudja beszélni. Nem volt valamiféle „guru”, akinek bölcs „beköpeséi”-t áhítattal lelik tanítványai. Egyszerűen családapa volt, aki végiglátogatta a világon szétszóródott gyermekeit (104 utazás, 126 országban) ismerte problémáikat, megosztotta velük gondjaikat, megoldásokat javasolt, ugyanakkor nem tiltotta el a veszélyeket, amelyek egy pervertált civilizáció mélyes hatása nyomán fenyegetik lelki és testi egészségüket.

De II. János Pál pápa volt, a szó teológiai értelmében különösképpen. Mi, katolikusok hisszük, hogy a pápaválasztás nem hasonlítható egy alkotmányos elnökválasztáshoz. Mert igaz ugyan, hogy a folyamat szabályai, előírásai csak lépésről lépésre, évszázadokon keresztül alakultak ki, míg el nem érték mai formájukat (még II. János Pál is javított rajtuk), de valljuk, hogy nem csupán emberi történésről van ilyenkor szó, hanem a Szentlélek titkos, de valódi irányításáról. Más szóval a pápaválasztás egyszerre isteni és emberi esemény: a bíborosok végül is azt választják, akik az Egyházat a történelemben vezető Szentlélek kizsemetli.

Tisztaban vagyok velem, hogy egy ilyen állítás ellentmondásnak tűnhetik, ha az ember visszatekint az egyháztörténelem ama pápáira, akiknek megválasztása körülményei nem éppen a Szentlélek beavatkozására utalnak, vagy akiknek személyét és életvitelét ismerve, a legjobb akarattal se mondatóhatók a Szentlélek kiválasztottainak. Ennélfogva nehéz azt állítani, hogy a történelem pápái egytől egytől a Szentlélek „nihil obstat”-jával, jóváhagyásával foglalták el Szent Péter széket.

Két körülményre azonban így is lehet utalni. Az egyik a pápaság intézménye,

VELÜNK VAN

6.

ÁLDJUK AZ ISTENT AZ EUCHARISZTIÁBAN

A zsidó-keresztény istentiszteletnek a forrása és alapja: Istent áldani, dicsérni, elismerni annak, ami Ő. Vagyis az egyetlen Isten, a Teremtő, aki mindent megtehet, amit akar, és ugyanakkor szerető Atya, aki a legjobb- legjobbat akarja gyermekeinek. Már az Ószövetségben így tisztelték Jahve-t: „Abinu Malkénu” - Atyánk és Királyunk. A magyar nyelvben is vagy Úr Istennek, vagy Jó Istennek nevezzük teremtőt és megváltó Istenünket. A fontos csak az, hogy a kétféle megnyilatkozása az Istennek nem két Isten jelent, hanem egy és ugyanazon Isten, aki egyben hatalmas és mindenható, s ugyanakkor jóságos és szerető Atya.

Így nyilatkozta ki magát Isten már az Ószövetségben és még inkább az Újban. Nem két Istenben hiszünk, mert az eretnokség lenne, hanem egy Istenben. Hitünknek alapvető titka, hogy hogyan lehet valaki annyira hatalmas és ugyanakkor annyira jóságos is, mint a mi mennyei Atyánk! Félelmetesen hatalmas, és vonzóan szeretettel teljes. Amikor Izrael elfogadta ezt az Istent, az egy Istent, akkor kitört lelkéből az a dicsőlet és áldás, amellyel elfogadta ezt az abszolút misztériumot. Ez a „berakah” lett Izrael és később a keresztény vallás alapvető hitetel: „Halld meg Izrael, Jahve, a mi Istenünk az egyetlen Isten!” (Sema Jizrael). Ez a mi hitvallásunk első ágazata is: „Hiszek az egy Istenben!”

Az első látásra ezt nem is olyan nehéz kimondani, mert manapság a politeizmus, a többistenhit már nem szokásos. Pedig a mai időkben is eléggé elterjedt még ez a pogány felfogás. Kinek a pénz, kinek a gyomra, kinek a testi élvezet az istene, vagyis több istene van. A legtöbbünknek azzal van baja, hogy sajátmagunkat tekintjük „istennek”. Azt hisszük, hogy mi vagyunk a világ közepe, körülöttünk forog minden, a mi akaratusunkra kell megvalósulnia mindenben. Így magunkat tesszük Isten riválisává, vagyis két Istenben hiszünk. A keresztényeknek is, de általában minden embernek a legnagyobb kísértése az, hogy „isten” akar lenni, mint annak idején Ádám, aki annyit akart tudni, mint Isten. Nemde mi is állandóan azt akarjuk tudni, hogy mi történi ez vagy az, pedig ezt csak Isten tudja egyedül. Teljesen ráhagykozni nem könnyű. Jézusnak sem volt könnyű kimondani azokat a szavakat: „Legyen meg a Te akaratod és nem az enyém!”, amikor szembe kellett néznie a győtrő keresztalállal. Ezért kifejezte az ő emberi természetében, hogy egyedül az Isten az Őr, akinek akarata valósul meg a világban.

Nekünk, emberi teremtményeknek tehát elsődleges feladatunk, hogy elismerjük az Istent Teremtőnknek és Atyánknek. Azt tehet velünk, amit akar, de hiszünk, hogy mindezt szeretetből teszi, és a javunkra válik, akkor is, ha most ezt mi nem értjük. Nem értjük, mert mi nem vagyunk „isten”. Egyedül Ő az Isten, és rajta kívül nincsen más isten. Így dicsőítjük Őt és áldjuk szent nevét. Ezt tesszük az Eucharisziában is, amikor Szentnek kiáltjuk az angyalokkal együtt.

Miklós házy Attila S. J., püspök

IMASZÁNDÉKOK

Júniusra

1.

Imádkozzunk, hogy társadalmunk tege-
sítőben konkrét keresztény és testvéri szeretet-
ből fakadó tettekkel a menekültek millióit,
akik szükségben és elhagyatottan élnek.

Könnyű dolog elméleteket felállítani a keresztény segítőkészség gyakorlati megvalósítására az élet különféle szenvedéssel hintett területein. Ha a gyakorlatban, az életben kell azonban segítséget nyújtani, ami időt, fáradságot, erőbevetést, esetleg költséget igényel, akkor nem ilyen egyszerű a helyzet. Segíteni lehet egy-egy csoport felváltott munkájának keretében: a Karitás, a Vörös Kereszt, a Máltai Lovagrend, a Őkumenikus Szeretetszolgálat, a Baptista segítségnyújtó és más civil egyesületek munkájában. Lehetséges azonban egyénileg is „beszólni” az életmentés, a bátorítás, esetleg a sebessültek felkutatása - kiszabadítása és kezelési helyre való szállítása területén - különösen hírelen keletkező katasztrófák, pl. csunámi árvíz esetén. Ez a besegítés akkor indokolt, ha az egyes ember, pl. az orvos, különleges szakudással rendelkezik.

Vegyük példának a világszerte megújult fellépő menekültek problémáit. Általában erőszak, gyilkosságok, éhínség, rablás elől menekülnek s gyakran nincs más holmijuk, mint ami rajtuk van, illetve amit hírelen fel tudtak kapni magukra.

Különösen nehéz a helyzet, ha gyermekek is vannak a menekültek között, akiket táplálni kell, akiknek egészségére jobban kell vigyázni, mint a felnőttekére és sokszor még erősség sem áll megfelelő mennyiségben rendelkezésre. Fontos, hogy a rászoruló érzések: nincsenek egyedül, sem elhagyatva...

2.

Imádkozzunk, hogy egyre jobban felismerjük az Oltárszentségben az egyház életének dobogó szívét.

Az egyházat sokan csupán intézménynek tartják, ami szabályok, törvények, előírások „kormányzása” által áll fenn és működik. El sem tudják képzelni, hogy az Anyaszentegyház erkő mőkődésének helye, lelki-szellemi harcok színtere. Ez a harc persze láthatatlan - mint a szemlel-lelki dolgok általában. Van azonban valami, ami a szívdobbanás rendszerességével ontja az erőt magából: az Oltárszentség. Általa Jézus melegíti szívünket-lelkünket, ha hozzá fordulunk.

Fejős Ottó

amely Jézus Krisztusra megy vissza. A szentírás bizonyítékai kifejtésére - ha valakit érdekel - más alkalommal visszatérhetünk. Annnyit azonban a pusztá történelmi áttekintés is igazol, hogy minden emberi gyalogság, bűn, gonoszság ellenére, amelyek az Egyház életének bizonyos szakaszait jellemezték, beleszámítva a belső torzalkodásokat és a nagy keleti és nyugati egyházszakadásokat, az Egyház és a pápaság nemcsak megmaradt, hanem képes volt olyan rendkívüli egyéniségeket produkálni, mint éppen az elhunyt pápa. Ha ilyen kérdéseken elgondolkozik az ember, akkor igazat kell adnia annak a gunyoros megjegyzésnek: „Az Egyház isteni eredetének legjobb bizonyítéka, hogy még a papok se tudták tönkretenni.”

A másik tény az a két évezrede tartó folyamat, amelynek során hullámhegyek és hullámvölgyek váltották ugyan egymást, de végigkövethetően tisztult az irányítás. A második századokban megközelítette a nívót, amelyet Jézus kezdettől akart. Az Isten és az ember közti kapcsolat alakulásában már az Ószövetségben nyilvánvalóvá válik egyfajta pozitív fejlődés, amely minden emberi esendőség ellenére egyre magasabbra emelte Izrael hitbéli és erkölcsi színvonalát. Hasonlóan a kereszténység is a századok során egyre jobban felismerte Jézus tanításának tartalmát. Nem utolsósorban éppen a fellépő tévútra miatt kénszerűlt az Egyház is a maga álláspontjának pontosabb meghatározására, illetve a konkrét és gyakorlati következtetések levonására. Így volt a pápaválasztásnál is: az idő-ről időre beszűrgött negatív befolyások és visszahatók kiküszöbölésére hoztak a pápák egyre világosabb és határozottabb intézkedéseket.

E két elem összefonódása teszi érthetővé a Szentlélek szerepét a pápák megválasztásában és egyáltalán az Egyház

életében. Nem avatkozik be közvetlenül, hagyja az emberi elközeléseket és döntéseket érvényre jutni, még akkor is, ha azok hibásak és helytelenek, de képes úgy irányítani az események folyását, hogy végül is az történjék, amit Ő akar. Az embernek még sose sikerült Isten terveit keresztülvíznia, bármennyire is időnkint ez a benyomás keletkezik.

Az április 18-án megkezdett konklávé időkben eredményteljesen járt. Az új pápára súlyos feladat vár. Nemcsak azért, mert pápának lenni manapság különösen nehéz: egy milliárd készizmillió katolikus összefogása a világban már maga emberfeletti vállalkozás, hanem azért is, mert II. János Pál egyénisége oly lenyűgöző, tevékenysége oly sokrétű volt, hogy kézenfekvő: az utódot mindig vele fogják összehasonlítani. Az új pápa persze nem fogja kopírozni elődjét, hanem saját maga fog új szempontokat kiemelni, és igyekszik az általa helyesnek tartott irányba vezetni az Egyházat. Ez az a pont, ahol valóban számíthat a Szentlélek irányítására. Erre épített II. János Pál is. Milliók látták benne az eleven kapcsolatot az Isten és az ember világa között, rajta keresztül tapasztalhatták meg, hogy a kettő közt nincs ellentét, hanem a valóság két oldala: az ember léte Istenben éri el végső értelmét és beteljesülését. Ebben állt II. János Pálnak, a pápának leg-hitelesebb tanúságátéle. És ez teszi érthetővé, hogy halála hírére milliók érkeztek fel, hogy legalább ravatalnál köszönjék meg még egyszer ezt az egész életre szóló útutalót.

Nyilvánvaló, hogy ezen a utódnem lesz különbség az előd és az utód törekvéseiben: Istennel áttúnta a világot, mert csak Általa lesz emberiv az ember. Legyünk hálásak, hogy a pápák sora nem szakadt meg és újongva kiálthatjuk: Habemus Papam! Deo gratias!

Frank Miklós

MINDSZENTY JÓZSEF BÍBOROS HALÁLÁNAK 30. ÉVFORDULÓJÁRA

Április 30-án, szombaton Erdő Péter bíboros szentmisét mutatott be Mindszenty József bíboros, hercegprímás halálának 30. évfordulója alkalmából. Az immár hagyományos megemlékező szentmisére délelőtt fél 11-kor került sor az esztergomi bazilikában. A szentbeszédet Jakubinyi György gyulafehérvári érsek mondta.

Hogy mielőbb a boldogok sorában tisztelhesük

A megemlékezés alkalmából Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, Magyarország primása nyilatkozatot tett közlé: „Harminc éve annak, hogy főpásztor elődünk, Mindszenty József visszaadta lelkét Teremtőjének. Ebben a történelmi órában alkalmunk van arra, hogy visszatérjünk az elmúlt 60 év vértanúinak és hitvallóinak példájára. Hányan voltak hazánkban püspökök és papok, szerzetesek és világi hívők, akik a náciizmus idején vagy a kommunizmus hosszú évtizedei alatt üldöztetést, megaláztatást, testi és lelki szenvedést, börtönt, sőt halált is vállaltak hitükért, Krisztus tanítása és az Egyház iránti hűségükért!

Tisztelettel tekintünk fel tanúságtételükre. Áldozatuk és helytállásuk erőforrás katolikus közösségünk számára. Olyan lelki kincs, amelyből a jövőben is meríthetünk. Hálát adunk értük a Gondviselő Istennek.

Örökségüket megilletődött lelkülettel magunkénak valljuk. Fájdalommal emlékezünk arra, hogy voltak olyan keresztények, sőt egyes egyházi vezetők is, akik a körülmények nyomása alatt nyilvánosan elhatárolódtak üldözött testvéreinktől, és elfogadták az ellenük gyakran felhozott koncepciók vádakat. A múlt sebeinek begyógyítását és Isten irgalmát kérjük egész magyar katolikus közösségünk számára.

Ezzel a lelkülettel imádkozunk azért, hogy Isten szolgáját, Mindszenty József bíborost mielőbb a boldogok sorában tisztelhesük” - nyilatkozta Erdő Péter bíboros.

Hogy újraélessze az ősök hitét

Jakubinyi György érsek a Mindszenty emlékmisén mondott szentbeszédében kiemelte: „Isten Szolgája, Mindszenty bíboros harmas évfordulóját üljük: 90 éve szentelték pappá, 60 éve foglalta el az esztergomi érseki széket és 30 évvel ezelőtt halt meg száműzetésben, Bécsben.

Mindszenty elsősorban pap volt. 90

évvel ezelőtt a szombathelyi székesegyházban szentelte pappá gróf Mikes János megyéspüspök. Szentelő püspöke a zabolai Mikes grófok székely fia. Így már szentelő püspökével is kapcsolatba lép lélekben Székelyfölddel. A papi hivatást a jó Isten adja, de földi eszményképeket szemlélve testesül meg. A pap nem hősködik, de Krisztusban bízva, hittel a kegyelem erejében meri vállalni a papi hivatást, mint Szent Péter. Mindszenty bíboros is sok szentéletű pap között élt ifjú korában, akiknek életvitelén megláthatja, milyen a papi élet, amelyre hivatást kapott. X. Szent Piusz tanítása szerint a papi hivatáshoz három feltétel kell: legyen meg a testi-lelki egészsége és ereje a papi hivatás teljesítéséhez, hívja Krisztus, vagyis vegye föl egy egyházmegye püspöke vagy egy szerzetesrend előjárója, azért akarja a papságot, amiért Krisztus alapította: Isten dicsőségére és a lel-

**Mindszenty bíboros
egész papi élete áldozat volt,
Isten dicsőségére és népe üdvösségére.**

kek üdvére. Mindszenty bíborosban megvaló tökéletesen mindhárom feltétel. Kiváló eredménnyel végezte el a teológiát, meggyötörve, megkínzottan is 83 évet élt.

Papi életének középpontjában a szentmiseáldozat állott. Ót nem kellett biztatni, ahogy az Egyházi Törvénykönyv kéri: a papok mindennap misézzenek. A legszentebb áldozatban a pap kölcsönadja önmagát, hangját is Jézusnak, hogy ő mondja ki 'Ez az én testem, Ez az én vérem.' Mindszenty bíboros egész papi élete áldozat volt, Isten dicsőségére és népe üdvösségére. 17 évet töltött Zalaegerszegen, ebből 25-t plébánosként. Amikor elköszönt hivatástól, kiemelte, hogy 'bemutattam évente 72 szentmise

ISMERJÜK MEG PAPJAINKAT

Ismerjük meg papjainkat című sorozatunkban bemutatjuk a nyugat-európai magyar lelkipásztori szolgálatban működő papjainkat. Bemutatásuk tartozik meg a hívó arra, hogy a külföldön lakó, esetleg ideiglenesen külföldön tartózkodó magyarok, illetve magyarul beszélő fiatalok, tanulók, munkakeresők Magyarországról, a Kárpát-medencéből vagy a világ bármely országából, igénybe vegyék lelkipásztori és egyéb szolgáataikat távol a hazától, és idegenben.

Simon Ferenc bécsi magyar lelkész, egyben az „Am Tabor” osztrák plébánia plébánosa és Bécs II. kerületi esperese. Magyar lelkipásztori megbízatást nagyváradi Főpásztora előzetes hozzájárulásával, a bécsi Főegyházmegye főpásztorától kapta és az kiterjed a Főegyházmegye területén élő magyar és magyarul beszélő katolikusok lelkipásztori szolgálatára. A Nagyváradi egyházmegye papja.

Simon Ferenc

1969-ben született Nagyváradon. A gimnáziumot a mai Ady Endre Liceumban végezte Nagyváradon. Érettségi után elvégezte a kötelező katonai szolgálatot Kolozsváron, azután teológiai tanulmányokat folytatott: 1990-1994-ig Budapesten a Központi Szemináriumban, 1994-1995-ig Pannonhalmán, 1995-1997-ig Bécsben, ahol a bécsi egyetem diplomát szerzett. Közben 1997-ben Tempfli József püspök Nagyváradon pappá szentelte. A bakonybéli bencés Szent Maurícius Monostor oblátusa. Főpásztora hozzájárulásával lelkipásztori szolgálatot vállalt a Bécsi Főegyházmegye területén, ahol 1997-től egyetemi segédlelkész, majd 2000-tól plébános is az

„Am Tabor” plébánián. 2002-től a Bécs Főegyházmegye II. kerületi esperese. Eddigi munkásságának megtartása mellett, 2005. március 1-i hatállyal dr. Christoph Schönborn bíboros kinevezte a magyar lelkipásztori szolgálat vezetőjének a Bécsi Főegyházmegye területén, az egy hónappal korábban elhunyt Hegyi György utódaként.

Magyar szentmiséket tart rendszeresen:

Minden vasár- és ünnepnap 11.00-kor Bécsben, a Deutsche Ordens(kirche)-templomban, Singerstrasse 7, A-1010 Wien;

Minden hó 3. szombatján (kivéve július, augusztus) 17.00 órakor előesti magyar szentmise Wiener Neustadt-ban, a Hl. Katharina-kápolnában, Dom Platz 1;

Időnként magyar szentmisét tart Florisdorf-ban (Bécs), a St. Antonius von Padua templomban, Weißenwolffgasse 36.

Érdeklődni: Simon Ferenc esperes, plébános, Bécsi Római Katolikus Magyar Lelkészség - Wiener Ungarisches Römisch-Katholisches Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel: 0043-1/ 526 49 72.

Cserháti Ferenc

áldozatot és naponta másfél órát imádkoztam a városért, az összes élő és elhunyt hívekért.'

Mindszenty bíboros 60 évvel ezelőtt foglalta el az esztergomi érseki széket. Már egy éve püspök volt, veszprémi püspök. Az egyházi rend szentségét három fokozatban adják fel: szerpap, pap és püspök. Az Oltárszentséghez viszonyítják a három fokozatot. A szerpap áldoztat, de nem miséz, segítkezik a papnak. A pap miséz, de papi hatalmat nem tudja tovább adni, vagyis papot nem szentelhet. A püspök is éppen úgy miséz, mint a pap, de a papszentelésben tovább adja a papi hatalmat.

Mindszenty bíboros csak három évig vezethette az esztergomi főegyházmegyei, primásként a Magyar Egyházat. De ezt a három évet is áthatotta a gyermeki Mária tisztelet. Még első éves pap korában írta meg csodálatos könyvét az édesanyáról, amelyben emléket állít saját szeretet édesanyjának is. Az imádságos, szentéletű édesanyában megláthatta Jézus anyjának és a mi Anyánknak eszményi követőjét. Szent István országa Mária országa, és Mindszenty ismét az a Mária akarta tenni. A Boldogasszony éve, a Nemzeti Mária-kongresszus mind arra hívott, hogy a magyarországban újra élessze az ősök hitét, Szent István meggyőződését, hogy Magyarország Mária országa. Mindszenty püspökségének minden hőstette, kiállása az Egyház és a nép jogaiért, a keresztény Magyarorszáért, mind visszavezethető Mária tiszteletére.

És végül arra is emlékezünk, hogy Mindszenty bíboros 30 évvel ezelőtt halt meg. Az őskeresztények a szentek halálát mennyei születésnapnak nevezték. A vértanúk dicsőségüknek tartották, hogy Krisztusért szenvedhetnek. Nem méltatom a Bíboros kálváriáját, hanem csak egy vonását szeretném kiemelni, amelyet annyira szeretnek vitatni: az élő vértanú Mindszenty és a pápa kapcsolatát. XII. Piusz pápa nem tárgyalt a kommunistákkal, mert nem hitt abban, hogy lehetne

találni közös pontot. XXIII. Boldog János pápa összehívta a II. Vatikáni Zsinatot és halála előtt megbízta Casaroli bíborost, hogy kezdje meg a tárgyalást a kommunista országokkal az egyház érdekében. VI. Pál pápa csak egy év után bízta meg újra Casarolit az ún. 'Ostpolitik'-kal, azaz, hogy tárgyaljon a keleti kommunista országokkal. Kisebbségi engedményeket értek el, de az egyházüldözés maradt a régi. Érthető, hogy a Szentek új keleti politikája megdöbbenést váltott ki azokban, akik lehetetlennek és eredménytelennek tartották a kommunizmuskal folytatott párbeszédet. A helyzet kb. olyan volt, mint a francia forradalom után kötött konkordátumok. A forradalmi polgári alkotmányra fel nem esküdt papok, püspökök a katókambákba vonultak. A konkordátumok, 1801-ben azonban Napóleon kérésére a Szentatya felszólította a püspököket, hogy mondjanak le, mert most olyan püspököket kell kinevezni, akiket a Szentatya és Napóleon is elfogad. Csak két püspök akadt, aki nem tudta meghozni ezt az áldozatot, igazságtalannak tartotta, és kiszakadt az Egyházból. Nemrég halt ki ez a nemzeti gallikán 'kisegyház'. Mindszenty esete is hasonló: nem tudta elfogadni VI. Pál pápa nyitását a kommunizmus felé. Lehetségesnek tartotta a tárgyalást, s ezért álláspontját kifejtette a Szentatyának: miért nem tud lemondani az érsekségről. De amikor a Szentatya üresnek nyilvánította az esztergomi érseki széket, hogy gondoskodhasson annak viszonylagos ellátásáról, akkor Mindszenty fájdalommal ugyan, de alávetette magát. És hordozta tovább a keresztet. Annak idején Szent Pál is figyelmeztette Szent Pétert Antiokiában, hogy nem jár el az evangélium szellemében. Mindszenty is megtehetette, hogy a Szentatyának kifejtette saját nézetét a helyzet megítélésére vonatkozólag. Életszentségét éppen az bizonyította, hogy végső szava az engedelmisség volt. S ez a Szentek útja" - fejezte be szentbeszédét Jakubinyi György érsek.

MK/Cs. F.

AGGASZTÓ NÉPESSÉGCSÖKKENÉS AZ EURÓPAI UNIÓBAN

Wladimir Spidla szociális biztos szerint kontinensünk demográfiai fejlődése komoly aggodalomra ad okot. A gyermekszám csökken, az életkor hosszabbodik, s ez példátlan társadalmi változást indított el. A bizottság szeptemberig javaslatokat kíván kidolgozni a demográfiai fejlődésre ható Európai Unió politikájá számára.

Spidla adatai szerint 2030-ra drámai változás következik be a lakossági struktúrában: addigra 40 millióval több ember lesz nyugdíjas korban, mint

ma, 2050-re pedig a nyolcvan év felettiek aránya 180%-kal nő majd. A születési arány a legutóbbi adatok szerint 1,48/nő-re esett vissza. Így igen távol áll a népesség fennmaradásához szükséges 2,1 gyerektől.

A biztos szerint ennek minden területre kiható következménye lesz. A kihívásokkal az Európai Unió szintjén kell szembenézni. Elkerülhetetlen, hogy kitolódik a nyugdíjkorhatár, és meg kell reformálni a nyugdíjrendszert is. Spidla fontosnak tartja annak a kérdésnek a

részletes kidolgozását is, hogy miként kaphatnak a gyermekek és a családok méltó helyet az európai társadalomban.

A cél többek között a család és a munka összeegyeztetése érdekében a fiatalok integrációját, hiszen őket különösen érinti a munkanélküliség és a szegénység. Újra kell gondolni az átmeneteket az egyes életszakaszok között. A nyugdíjasoknak pedig új helyet kell biztosítani a társadalomban - fogalmaz Wladimir Spidla.

KAP/MPK

Gyermekeknek

MAMA, MIÉRT?

Pistike sírva jött haza az iskolából. Anyukájának meséli, hogy szépolvasásra csak jó osztályzatot kapott, pedig hibája sem volt. Se nem dadogott, se nem kevert össze szavakat... mégis! Zsuzsi viszont nagyon jól kapott, pedig még azt sem tudta kimondani, hogy „pityergés”, és ráadásul még racsolt is! „De ez még hagyján” - folytatja Pisti a napi beszámolóját - „ahogy kijöttem az iskolából, kissé késvé, mert Julcsinak vittem a táskáját (múlt héten eltört a karja), és amire kértem az iskolára elé még ott volt az iskolabusz. Futottam, akárcsak egy világbajnok, a sofőr bácsi is látott, de ennek ellenére hirtelen elindult, mielőtt odaértem volna. Így még 20 percet kellett várnom, pedig már olyan éhes voltam! Olyan igazságtalanok az emberek! Miért bünteti a Jő Isten azokat, akik segítőkészek, Mama? Ez nem igazságos! Miért engedi ezt meg a Jézuska? Hát nem látja, hogy ez igazságtalan?” És Pistike arcán két könnyesepp gurult le.

„Gyere ide, Kisfiam” - és Anyuka már ölébe is kapta pityergő gyermekét. „A Jó Istennek mindenről, amit csinál, megvan a saját elképzelése, csak mi azt sokszor nem értjük! Ahogy most te, úgy vagyunk ezzel mi, felnőttek is: gyakran nem értjük Isten „útmutatásait”. Egyszerűen nem értjük azokat. Eleinte megérjük, aztán sírunk, de aztán, amikor lecsillapodunk, vagy esetleg valami szép eltereli figyelmünket (illetve a jó Isten valami széppel eltereli figyelmünket a kellemetlenről), rájövünk, hogy valami mélyebben rejtett értelme csak volt Istennek azzal, amit velünk tett! Talán erre nem jövünk rá mindjárt, talán napok, talán évek kellene hozzá, ellenben az is előfordulhat, hogy soha sem fedezzük föl Isten tervében annak értelmét. Nem is ez a lényeg! A lényeg

az, hogy mindig tudjuk: Isten gyermekei vagyunk! Minket Istennél senki sem szeret jobban! Ő nekünk mindig jót akar, nem engedi meg, hogy elveszünk a bajban vagy a veszélyben! Isten tenyerén hordoz minket, és nekünk csupán annyi a feladatunk, hogy imádkozzunk, és vakon bízunk Benne! „Ő soha nem hagy el, szólj csak és átölel, /Tán észre sem veszed, úgy fogja két kezed!”

„És akkor mégis miért van a világon annyi éhező gyerek? És annyi szegény és elnyomott? Hol látja a Jézuska az értelmét az árvizeknek és a betegségeknek?” Pisti még nem egészen meggyőződött.

„Látod, kis Bogaram, ezek azok a dolgok, amelyek értelmére még a felnőttek sem jöttek rá. Talán azért történik mindez, hogy a szabad országban élő egészséges és gazdag soha se feledkezzen meg arról, hogy hálát adjon azért, amit Istentől kapott, és lehetősége szerint segítse azokat, akiknek sorsa kevésbé rózsás. Esetleg így szeretné a Jó Isten közelebb hozni az embereket egymáshoz és magához vezetni őket... Hisz te is tudod, ennyi megpróbáltatás ellenére nehéz hinni. Pedig ez a legfontosabb! A hited a legnagyobb kincs a világon! Őrizz meg jól akkor is, ha a Jó Isten éppen a nehézségek által tesz kemény próbára... De most siess fogat mosni! Későre jár! Holnap nehéz napod lesz! Vár az iskola!”

Így is lett. Másnapra Pistike aggodalma és félelme már mind elszállt, és így még nagyobb volt a döbbenet és tiszta szívbeli öröm, amikor a kisserületben a tanító néni átadta neki a meghívót az olvasóversenyre. És az Ő neve volt ráírva nagy fekete betűkkel: „Nagy István, az 5.b képviselője”.

Kucsora Ági

Fiataloknak

MI A LEGFONTOSABB?

Két kérdés mindjárt az elején: Ki vagy mi a legfontosabb az életünkben? Kiről vagy miről tudnánk lemondani? Az evangéliumban Jézus mondja: „Aki apját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám.” Az élet legfontosabb kérdéseiről van itt szó: szeretet, élet, jutalom... Máté evangélista szándékosan szólítja meg Jézus szavaival olvasóit, hiszen jól ismeri kortársainak szokásait, véleményét, gondolkodását... Bizonyára vannak néhányan környezetben, akik úgy gondolják: minden, amilyük csak van, biztonságuk, elért sikereik sokkal fontosabbak, mint a Jézussal való kapcsolatuk... Vagy talán az apostolok maguk tették fel a kérdést Jézusnak: Ki az igazi, valódi tanítvány? Hogyan, miként él igazi követője? Ezekre, vagy a hasonló kérdésekre Jézus „kökeményen” válaszol. Semmilyen földi kapcsolat nem

lehet fontosabb az őhozzá való tartozásnál... A szülő és gyermek bensőséges kapcsolata sem lehet fontosabb az ő szereteténél... Sőt, az élet, a legnagyobb emberi érték és ajándék is egyszerű alamizsnává válik, ha nem hordozza magán a keresztvállalás, az önfeláldozás jegyét... Kemény szavak, hitet, szeretetet próbára tevő elvárások, amiket csak jelképesen értelmezni, vagy ártalmatlan szólásmódnak tekinteni sohasem szabad. Voltak és vannak emberek, akik igéje szerint alakítják életüket. Voltak és vannak emberek, akik Jézus kemény szavait mindig így értelmezik: Isten igéje mindennél előbbre való, mulandó javaink azt szolgálják, ami örök és állandó, a minőség mindig a mennyiség előtt... S a jutalom? Aki teljesíti Isten akarát, annak örök élete van...

Pál atya

LELKI MEGÚJULÁS MÜNCHENBEN

A müncheni Magyar Katolikus Misszió fennállásának 60. évfordulóját különféle rendezvényekkel ünnepeljük. Mindezek közös célja a lelki megújulás, különös tekintettel arra, hogy ez az évforduló az Eucharisztia évére esik. Az Eucharisziában jelenlévő Krisztus körül gyűlt össze hívó közösségünk az április 15-én tartott szentségimádási napon. Misszióink munkatársai, különféle csoportok tagjai, valamint híveink merítettek új erőt az Úr jelenlétében. Ugyan-

ezen a hétvégén tartottuk tavaszi ifjúsági lelkigyakorlatunkat, amelynek témája szintén az Eucharisztia volt. A bevezető elmélkedés után a fiatalok is bekapcsolódtak a szentségimádásba, ami egész éjszakás virrasztásba torkollott. A szombat délelőtt csendben telt, így lehetőség nyílt a csendben hallható Istennel való találkozásra. Este a feltámadt Krisztus örömebe lehetett bekapcsolódni, a vasárnap záró szentmise pedig alkalmat adott hivatásunknak, a keresztyén remény és

JUBILÁLÓ MAGYAR CSERKÉSZEK

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCCSZ) kétévencétes esedékes közgyűlése, teljes mértékben fennállásának 60-ik és a magyar cserkészmozgalom 95-ik évfordulója jegyében zajlott le 2005. április 9-én a kanadai Torontóban. A házigazda szerepét a Szent Erzsébet plébánia vállalta el, amely a nyugati szórnyánmagyarság egyik legkiemelkedőbb egyházi intézménye.

Az első magyar cserkészcsapat 1910-ben alakult Budapesten, és ezzel egyidőben született a Magyar Cserkészszövetség is. A továbbiakban a cserkészlet egész Magyarország legsikeresebb ifjúsági mozgalmává lett és kiérdemelte a nemzetközi cserkészszövetség megbecsülését is. Fénypontja az 1933-as gödöllői világbamboree volt. Gróf Teleki Pál halála után a cserkészre egyre nagyobb politikai nyomás nehezedett, míg a kommunista diktatúra meg nem tiltotta.

A II. világháború következményeként, 1945-ben előbb a németországi menekülttáborokban, majd a kivándorlással a tengerentúli befogadó országokban egyre több magyar cserkészcsapat alakult. A venezuelai Caracas-i cserkészek például idén ünneplik 55 éves évfordulójukat. A KMCCSZ a hat-

vanas és hetvenes években érte el virágkorát, amikor öt világrész hét-nyolcezer cserkészét mondhatta magáénak. Ennek száma jelenleg a felére csökkent, de ugyanakkor a vasfürgöny leomlásával először Magyarországon, majd az utódállamokban újáalakultak a magyar cserkészszövetségek.

Torontóban 4 földrész, 11 ország, 50 magyar cserkész közösség képviselői megerősítették tisztségükben Lendvai Imrét, Dömötör Gábert és Vajtát Istvánt a KMCCSZ élén. A közgyűlést nem a nosztalgias hangulat jellemezte, hanem a józan helyzetfelmérés. Gyakorlati választ keresett arra a kérdésre, hogy miként lehet az újabb és újabb kihívások ellenére, harmad generációs nyugati gyerekeket a 2005-ös világbamboree után a cserkészmozgalom politikai nyomás nehezedett, míg a kommunista diktatúra meg nem tiltotta.

A szombati közgyűlést 400 fős disznótoros vacsora és tánc követte, majd a vasárnapi hálaadó szentmise után ünnepség keretében emlékeztek meg gróf Teleki Pálról. Az ünnepséget meglepetésszerűen kedvesebb és meghatódottabbá tette egy szentesi öregcserkész, aki egy már nyolcszor elvesztett, eladott, eldugott, ellopott, visszaszerzett 1933-as világbamboree-fokost ajándékozott a KMCCSZ vezetőinek. E gödöllői ereklye, amely híven tükrözi a 95 éves magyar cserkészlet történetét, méltó helyet kap az amerikai New Brunswick-i cserkészmuzeumban.

E kettős évforduló legkülönfélébb rendezvényei közül bizonyára az augusztus 4-14. között a new-yorki Fillmore Sík Sándor cserkészparkban rendezendő jubileumi tábor lesz a legjelentősebb, amelyre 400 magyar cserkész várnak a világ minden sarkából. A tábor kelet-története „A magyar lovagok”, azaz „Nagy Lajos uralkodása”.

Célkitűzése: „összekötni a cserkészjellemet a lovagi jellemmel, egy történelmileg hű forráskönyv segítségével”. Ádám János jezsuita atya, tábori lelkész és alkalommal ünneplő pappá szentelésének 55-ik évét. A filmorai nagytábor egyben felkészülés a 2007-ben Angliában sorakerülő világbamboreera, amelyen hivatalosan először vehet részt egy kontingensként minden magyar cserkész, függetlenül attól, hogy milyen országból való, és ünneplheti a világ minden cserkészével megalakulásuk 100 éves évfordulóját.

Molnár Ottó, Párizs

A müncheni bérmlőzők, első sor, balról jobbra: Paulescu Anna, Paulescu Daniela, Resch Melanie, Kutasi Dániel, Greck Tamás és Felber Evelyn, 2005. április 24-én, szentmise után, a Damenstift-templomban, Miklósházy Attila püspök atyával, a papság, a ministránsok, a cserkészek, a bérmlőzők és a müncheni Magyar Máltai Lovagok körében.

öröm továbbadásának tudatosítására. Ezt az örömet tapasztalhattuk meg egy héttel később ünnepelésünk egyik csúcspontján. Április 24-én Miklósházy Attila S. J., a külföldön élő magyar katolikusok püspöke tartott bérmlással egybekötött főpapi szentmisét a müncheni Damenstift-templomban. Szentbeszédében többek között a szentmise jelentőségét emelte ki. Aztán bérmlőzőinkre leesdette a Szent Lelket: „Urnok, küldd le rajuk a Vigasztaló Szentlelket, és add meg nekik a bölcsesség és az értelem lelkét, a jótanács és az erősség lelkét, az isteni tudomány és a jámborság lelkét,

és töltsd el őket az istenfélelem Lelkével, Krisztus, a mi Urunk által!” Egyházközségünk életében nagy esemény volt a május 1-én megtartott elsőáldozás, amelyen 6 gyermek találkozhatott Krisztussal az Eukarisztiában.

Hívó közösségünk hitében megerősödve haladhat tehát tovább Krisztus követésében.

Csernai Balázs doktorandus

Köszönjük, ha megújítja az ÉLETÜNK előfizetését!

Madridi levél

ELLENPÁPA

Míg mi II. János Pál pápa egészségéért aggódunk és imádkozunk, az andalúziái Utrera város egy külső kerületében, Palmer de Troyában, 59 éves korában elhunyt Clemente Domínguez, aki magát XVII. Gergelynek hívta és VI. Pál halála napjától pápának tekintette. Állítása szerint Szűz Mária jelent meg neki aznap és bízta meg ezzel a küldetéssel.

A fiatal Clemente egy kis egyházi lap könyvelőjeként dolgozott és régen vágyott rá, hogy reverendát vagy domonkos szerzetesi ruhát viseljen. Az előbbre akkor nyílt alkalom, amikor 1976-ban egy agy észak-venetiai püspök, Ngo Nin-Tuc páppá, majd püspökké szentelte. Akkor már megalapította a „Szent Arc karmelita rendjét”, majd 1988-ban elérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság jóváhagyásával hivatalosan bejegyezzék a vallásos egyesülések listájába a „Palmeri Keresztény Egyházat”. Állítólagos látomásainak nagy visszhangja támadt azon a vidéken s oda vezetett, hogy egy hiszékeny, gazdag öregasszony hatalmas összeget hagyjon rá. Ez tette lehetővé, hogy számos telket vásároljanak, a legnagyobbat öt méter magas fallal végekk körül, s ott négytornyú bazilikát építsenek. Közéleben, mintegy húsz házban most is külföldi követők laknak, írek, belgák, franciák, németek, észak-amerikaiak, mexikóiak és peruiak, bár akadnak Ausztráliából és Új-Zélandból érkezettek is. XVII. Gergely, aki időközben mindkét szemét elvesztette, - nem tudom, hogyan, - tiarát használt, „pápai dokumentumokat” adott ki, szenté avatta Kolumbusz Kristófot, a falange-alapító Primo de Riverát, meg Franco tábornokot, és átokkal sújtotta mindazokat, akik elhagyták a Szent Arc rendjét és a palmeri egyházat.

Halálának körülményei nem ismeretesek. Csak azt tudják, hogy március közepén történt, a palmeri bazilikában ravatalozták fel és tették kőkoporsóba, s csak gyászi viselő követőit engedték be a templomba. Rajtuk keresztül értesült aztán a külvilág, - már aki értesült róla, - hogy XVII. Gergelynek már utódja is van, szoros munkatársa, Manuel Alonso Corral személyében, akit ugyanakkor szenteltek páppá, majd püspökké, mint Clementét. Ez a II. Péter nevet vette fel.

Mind ez kell, hogy gondolkodtasson, ezért is mondtam itt el. Sokan milyen hiszékenyek, de áldozatkészek is, ha hisznek valamiben, - nem csak az a néni adott sok pénzt! - mennyire vágnak a rendkívüli, a látomásos, jelenések és csodák után, s mindez mekkora veszélyt jelent az Egyházon belül, ha nem is mindenütt azonos mértékben. Mert nemcsak rajta kívül, hanem azon belül is támadnak szektaszzerű alakulatok, amelyeknek a téves „küldetéstudat”, a kis társaságok belső, összetartó ereje és a tagok kölcsönös ellenőrzése ad erőt.

XVII. Gergelyről és „egyházáról” elismerő hangon csak Utrera városában és Palmer de Troya körzetben beszéltek. A bazilika és a szállások építése munkálmat jelentett, s az egész idegenforgalmi érdekességé is vált.

Hozzátenni legfeljebb még azt kell, hogy a II. Péter név választása igazán sok. Közél 2000 éven keresztül mindenki tiszteletben tartotta és azt senki sem vette fel. Nem is csodálkoznék, ha ő volna az utolsó „ellenpápa”. Amit azonban a belső veszélyről mondtam, azt hiszem, fennáll.

Rónai Zoltán

UTAM A HITHEZ

Egyszerű emberi történet: egy fiatalasszony, aki számos sorscsepőn ment keresztül, rátalál az Istenhez vezető útra. A Bibliában gyakran találunk hasonló esettel. Hogy a történetből most mégis beszélni lehet, az a nemrég könyv formájában is megjelent eset főhősének, illetve társadalmi helyzetének köszönhető. Mert az olasz társadalom legfelsőbb körébe tartozó Borgese hercegi család leányának története egyszerű megrendítő és példaadó. Az Utam a hithez című önéletrajzi leírásból megtudjuk, hogy az elkényeztetett fiatal hercegnő már 16 éves korában súlyos trauma érte: első szerelme a szeme láttára lötte fejbe magát szolgálati fegyverrel. Noha a fiatal rendőr-tiszt kiderült, hogy depressziós volt, Alessandra Borgese hosszú időn át nem tudott szabadulni a rémképektől. Házassága a milliárdos görög hajózási vállalkozó, Stavros Niarhos egyetlen fiával, Konstantinnal pár éves együtt-

lét után szintén zátonyra futott, majd 1994-ben rájött, hogy a hitet a modern világgal. A misén azonban mintha választ kapott volna addig furdaló kérdésekre és a megbékélés érzése lett úrrá rajta. Néhány hónappal később a regensburgi kastély egy díszvacsoráján egy fiatal pap volt asztaltársa, akivel olyan mély értelmű beszélgetést folytatott, hogy végül is - sok-sok év után először - ismét meggyőnt. Ez felszabadultságot hozott, és már tudta, hogy fordulat állt be életében, mert visszatért Istenhez. Azóta belépett a Máltai Lovagrendbe és gyakran jár Lourdes-ban is, ahol a legelesettebbek segítségével nyer új erőt a szerzettszolgálat további folytatásához. Megtérését - máris sok nyelvre lefordított - könyvben is közzétette, hogy saját példáján keresztül mutasson utat a tévelygőknek, akik csupán keseregnek a világ bajain, és saját esendőségükön, de betapasztják füluiket Isten hívó szava előtt.

Vincze András

AZ EUCHARISZTIA NÉLKÜL NEM TUDUNK ÉLNI

Az Európában élő magyar lelkipásztorok idén április 25-28 között, a bajorországi Steinerskirchenben Miklósházy Attila SJ-nek, a külföldi magyarok püspökének vezetésével tartották szokásos éves konferenciájukat. A résztvevők hálával gondoltak az elhunyt Szentatyára, II. János Pál pápára és közös levélben fejezték ki jókívánságukat a bajor földről származó új Szentatának, XVI. Benedek pápának. A koncelebrált szentmiséken imádkoztak az elhunyt pápáért és a Szent

nek kerek évfordulóiról, valamint imádkoztak az elhunyt lelkipásztorokért és saját közösségeikért is. A konferencia az eucharisztikus évre irányította a lelkipásztorok figyelmét. Az előadást az „Eucharisztia nélkül nem tudunk élni” címmel maga Miklósházy püspök tartotta. A konferencia második napján a püspök a mintegy 25 résztvevőt tájékoztatta a világon szétszórtan élő magyarok lelkipásztori ellátásának helyzetéről, a jelenlétüknek pedig köszönetét fejezte ki áldozatos

ból, Németországból, Olaszországból és Svájcából érkezett lelkipásztorok beszámoltak munkájukról. Jelen volt Tempfli Imre atya is, annak a Kirche in Not segélyszervezetnek a munkatársa, amely igen sokféle módon nyújtott segítséget a múltban, és teszi ezt a jelenben is, az emigrációban működő lelkipásztorok munkájához. Végül meg kell említeni, hogy a konferencia résztvevői megemlékeztek a római Szent Péter bazilika atlempomában lévő Magyarok Nagyszónokai Kápolna felszen-

Képközpön balról jobbra, ülnek: Hatzack Ildmár, Bereczki Béla, Miklósházy Attila püspök, Szabó József, Bagossy István; 2. sor: Cserháti Ferenc, Gyurás István, Fülöp Menyhért, Vízauer Ferenc, Lukács József, Dobai Sándor, Molnár Ottó, Merka János, Szabó Ernő; 3. sor: Simon Ferenc, Fülöp Gergely, Urbán Imre, Galambossy Endre, Németh László, Tempfli Imre, Takács Pál.

Leiket kérték az új pápa szolgálatára. A szentmiséken megemlékeztek továbbá Isten Szolgája, Mindenszent József bíboros halálának, püspöki kinevezésének és papszentelésé-

telésének 25. évfordulójáról, amely október 8-án lesz. Erre az alkalomra közülük többen elzarándokolnak Rómába és az ünnepre várják a zarándokokat is.

Németh László, Róma

Londoni levél

AZ ANGOL PÁPA ÉS A NÉMET PÁPA

Angliában az égvilágon mindenről lehet fogadni az ezzel foglalkozó irodákban. Természetesen arról is lehetett, hogy ki lesz az új pápa. Cormac Murphy-O'Connor bíboros Westminsteri érsek, az angol és welszi katolikus egyház feje, rokonszenves, nagyműveltségű főpap (2001 májusában, bíborosi kinevezése alkalmából mutattam be az Életünk olvasóinak), de a brit fogadóirodák az esélyek gondos mérlegelése után, csak húsz az egy arányban adtak esélyt arra, hogy ő kerüljön Szent Péter trónjára. Am ült már angol kardinális e trónon, IV. Adorján (Hadrianus).

Adorján pápát eredetileg Nicholas Breakspear-nek hívták (Shakespeare az magyarul „dárdarázó”, Breakspear pedig „dárdatörő”). A helyesírás még csak alakulatot az időben). Tudjuk róla, hogy 1100 körül született, Londontól nem nagyon messze, egy Langley nevű faluban. Az apja is pap volt (akkoriban az még lehetséges volt), de elhagyta feleségét és a gyereket, mert kolostorba vonult szerzetesnek. Az ifjú Nicholas Párizsban tanult, majd ő is Isten szolgájának állt, Arles közelében a Szent Rufjusz ágostonrendi monostor papja lett. 1137-ben megválasztották perjellé, két évvel később apátá, a rendház főnökévé. Olyan kemény rendet és fegyelmet követelt, hogy az atyák fellázadtak ellene, és a pápa magához hívatta. Nicholas Breakspear meggyőző intelligenciáról és kiváló szónoki készségről tett tanúságot a vizsgálat során (bizonyára latinul), ez imponált a Szentatyának, elismerte az igazát és kinevezte bíborosnak (1149). Legutolsó feladatokat bízott rá, elsősorban skandináv területeken, így például az ő közreműködésével alapították a tromheimi érsekséget. Nyolc évvel később, 1154-ben ő lett a pápa.

A középkorban gyakran ingott a pápai trón. A rómaiaknak az nem tetszett, hogy a katolikus egyház főnek világi hatalma is van, és Bresciani Arnold felkelést szított IV. Adorján ellen, de a pápát támogatta Rótszakállú (Barbarossa) Frigyes német-római császár, Arnoldot elfogatta és átadta a Vatikánnak. Mághyan kivégezték. 1159-ben már Adrián pápa szervezkedett a császár ellen, Itáliában. Ott érte a halál, Anagni-ban (1159).

Újabb angol pápára nem számítottak a brütek, de arra se nagyon, hogy a bajor Joseph Ratzinger esik a konkláv választása. Úgy hitték, már túl idős, ahhoz viszont, hogy „ámeneti pápa” legyen, 78 éve ellenére igen egészséges és jó erőben van. Trónra kerülését végül kedvezően fogadta Anglia. Tudják róla, hogy eléggé konzervatív beállítottságú, de azt is, hogy élénk szellemű gondolkodó. Azt érthetőnek tartják, hogy az anglikán egyházat nem tartja egyenértékűnek a katolikkal, ám számítanak arra, hogy a kettő között jó lesz a felekezeti viszony. Dr. Rowan Williams canterbury érseket, az anglikán egyház főnökét már fogadta XVI. Benedek, az érsek ametszettel díszített ezüstkeresztet vitt neki beiktatási ajándékként (az ametszti a felsőpapság jelképe), amelynek a közepén annak a kb. 850 körül készült keresztnek a másolata van, amü a régészek egy ásását során Canterbury-ben hantoltak ki.

A brit lapok igen pozitívan írnak az új pápáról, még azt is említik, hogy Joseph Ratzinger apját Józsefnek, anyját Máriának hívták, s ő Húsvétkor született. Apja, a falusi rendőr, ismert volt a náci-ellenességéről, „Hitler Jugend” tagnak pedig minden keresztény iskolás gyereket kérdés nélkül besoroltak a harmincas évek végén.

Nagyon tetszik az angoloknak, hogy XVI. Benedeknek jó humora van. Amikor a Vatikánba érkezett német zarándok csoporttal találkozott megválasztása után, így szabadkozott: „Elnézést a húszpernyi késésemért. Már több mint két évtizede Rómában élek, kissé elolaszodtam.”

A brütek az új pápa tevékenységét élénk figyelemmel fogják kísérni. Kíváncsiak, tudja-e gyümölcsözni XVI. Benedek elődje hallatlan népszerűségét az egyház erejének növelése érdekében, mi lesz az állásfoglalása bioetikai kérdésekben, és vajon ő is annyit fog-e utazni, mint amennyit II. János Pál utazott?

Sárközi Máttyás

A JÓSÁG ELITJE A XX. SZÁZADBAN

Bogdánffy Szilárd élete

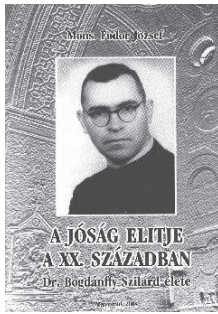
1993. október 8-án a Nagyvárad Latin Szerzetes Kongregációjának írásban kérte Tempfli József nagyváradai megyéspüspököt, hogy indítsa be Bogdánffy Szilárd boldoggá avatását. A püspök még ugyanez év decemberében felterjesztette a Káptalan kérését a Szenttéavatási Kongregációhoz Rómába, ahonnan 1994. februárjában megérkezik a válasz: engedélyezik az eljárás megindítását és az „Isten szolgája” megítéssel cím használatát Szilárd püspök neve előtt.

Erre Tempfli József megyéspüspök kinevezte az egyházi bíróságot, amelynek posztulátorává-ügyvivőjévé P. Szöke Jánost, az igazság felderítőjévé (promotor iustitiae) Fodor József általános helynököt, a szakértőjévé Rajna Józsefet, a fúgyvásárhelyi plébánost választotta.

Mivel az ügyben az egyház jog szerint, területileg Gyulafehérvár az illetékes, Tempfli püspök előzőleg már Bálint Lajos gyulafehérvári érsektől is engedélyt kért, hogy a per reá eső részét ott folytassák le, hiszen Bogdánffy Szilárdot a főegyházmege területén Nagyenyeden, a börtön temetőjében temették el. Bálint érsek hozzájárulását adta ahhoz, hogy Váradon történjen a per teljes lefolytatása.

„Ezek után jött a nehéz és fáradságos munka. Azt sem tudtam, merre megyek. Semmi fogódzó. Egyetlen adat sincs. Levéltárban nincs semmi. 1963-ig bezárólag mindent elvittek. Kérjük a váradai Állami Levéltár segítségét. A válasz negatív” – írja Fodor József. A jószág elitje a XX. században – Dr. Bogdánffy Szilárd élete című könyvében. Fodor József hiába járt Temesváron is, ahol Martin Roos, az akkori irodaigazgató, ma püspök segítségével átnézte az egész irattárat, de nyomát sem találta sem Bogdánffy Szilárdnak, sem szüleinek. „Ekkor jött segítségünkre az isteni Gondviselés. Az öreg Boér Imre bácsi rendezte a székesegyház irattárába szállított, megmaradt iratokat. Egyik reggel jön, hogy ő találta egy kis iratcsomót, amely Bogdánffy iratait tartalmazza; néhány kézzel írt irat, fogalmazvány és egy hivatalos pecséttel ellátott irat Pacha püspöktől, Temesvárról, amelyben 1929-ben elengedi hívót a váradai teológiára, hogy itt tanulhasson, mint váradai papnövendék.”

A néhány kézzel írott fogalmazvány elégséges volt ahhoz, hogy a dolgokat tisztázzuk. Így találtuk meg Feketét a torontáli vármegyében. Erre írtunk Huzsvár László nagybecskerekai székespüspöknek, aki rövidesen küldte is Szilárd püspök keresztlevélét.

Bogdánffy Szilárd 1911. február 21-én született Feketetón, s március 6-án, Csókán, a Szentháromság-ról nevezett plébániatemplomban kereszteltette meg Farkas Szilárd plébános, aki egyben a keresztapaságot is vállalta. Édesapja, Ebesfalvi-Bogdánffy Ignác, örmény nemesi család sarja, édesanyja Welebnj Aranka, testvére Bogdánffy László. A tanító édesapa hivatásából kifolyólag a család – még mielőtt a trianoni diktátum szétarabolta volna a Szent István-i országot – Torontálkeresztesre költözött, amelyet később Romániához csatoltak. Itt végezte elemi iskoláit, később a Temesvári Piarista Gimnáziumban tanult tovább, majd 1929-ben megkezdte tanulmányait a váradai Borromeo Szent Károlyról nevezett Teológiai Akadémián. „Sokszor kerestem a választ arra, hogy a Csanádi egyházmege szülőltje – édesapja ott kántortanító, ott érettségizik, ott vannak a rokonok, barátok – mégis miért jelentkezik a váradai teológiára, váradai megyés kispapnak?” – olvassuk Fodor József tollából. „Ekkor van a konkordátum éve, amikor éppen megszüntetik a független, 900 éves, Szent László király alapította váradai püspökséget a román hatóságok nyomására. Nincs püspöke Váradnak, bár teljes apostoli kormányzó, Mayer Antal vezeti az egyházmeget. És egy másik – számomra szokatlan, egyedi eset –, hogy a temesvári püspök, a kommunista által ugyancsak bebörtönzött és agyonkínzott Pacha Ágoston elbocsátó levelet ad ki 1929-ben és elengedi Váradra, az egyházmege kötelékébe a fiatal levítőt. Mi okból? De mindez egyelőre rejtély marad számunkra.”

1934. június 29-én, az akkor felépült váradóssi Kis Szent Teréz templomban Fiedler István szatmárnagyváradai megyéspüspök pappá szentelte Bogdánffyt, s szeptember 1-től a szatmárnémeti Bölcséleti és Hittudományi Főiskola tanárává nevezi ki, majd egy évvel később a nagyváradai Teológián tanít. A mindvégig szíjjeles diák a katedrán is a maximumot nyújtotta: „A tanításban magásra állította a mércét, mert a papi méltóság – mondotta – megköveteli azt a magas szellemiséget,

lelki tisztaságot és erkölcsi szeplőtelenséget, amely a papi hivatás magasztosságának és szentségének megfelel.” Egykori osztálytársával, Hosszú Lászlóval felkarolták a fiatalokat, bekapcsolták őket a cserkészetbe, a Szívárd, Mária Kongregáció munkájába. Ő alapította a Merici Szent Angélaról nevezett III. rendet a lányok és nők számára. Rendszeresen írt a Szív és az Apostol folyóiratokba.

Amikor 1944-ben a szatmári püspöki palotát bombatalálta érte, a pincében tartózkodó központi paposság és teológusok mind meghaltak. A püspök, dr. Scheffler János, aki nem tartózkodott otthon, munkatársak nélkül maradt. Egykori osztálytársát, dr. Bogdánffy Szilárdot kéri, legyen segítségére az egyházmege kormányzásában, majd 1947-ben a szatmári kisseminárium gondnokává is kinevezi, ahol tanítványa lesz Tempfli József is.

Abban az időben, a Szentszék ismerve a kommunista praktikákat, rendelkezést bocsátott ki az utódok kinevezéséről. Eszerint minden püspök köteles volt megnevezni három személyt, aki akadályoztatása esetén átveszi, egyik a másik után, az egyházmege vezetését. Scheffler püspök Bogdánffyt ajánlotta, a legnagyobb titoktartás mellett. 1949. február 14-én, Bukarestben, Gerald Patrik O'Hara nuncius püspökké szentelte dr. Bogdánffy Szilárdot és Ploscaru Ioan görög katolikus püspököt. „A jelenlévő sekrestyés, Laslau Clara nővér, aki a titoktartásra halálos bűn terhe alatt esküt is tett, 1993-ban a következőt mondta jegyzőkönyvbe: „Ma is hallom, amint érces hangján mondta a nuncius, Téged, Szilárd testvérem a vértanúságra szentellek! Szomorúan hallottam, hogy alig néhány hét múlva el is kezdődött ez a vértanúság.” Jilava földalatti börtönébe került, ahol hatalmas tudásával és szerénységével kivívta rabtársai tiszteletét és szeretetét. Megjárja a máramaroszigeti börtönt, a Capul Midian-i köfejtőt. Nagyváradon egy koncepció per folyton 12 évi kényszermunkára ítélik, s Nagyenyedre szállítják, ahol négy és fél év testi szenvedéseitől megtörve, de lekézen egyházához hűségesen, 1953-ban elhunyt.

A Nagyváradon megjelent könyv nem klasszikus életrajz, bemutatja Bogdánffy Szilárd életét, vértanúságát. A szerző személyes élményekből, őt ismerő, még élő személyek vallomásaiból oszta meg velünk egy csokorra valót, de végigvezet benünket a boldoggá avatási folyamat előkészületein is.

Kovács Szószil

VAN-E MÉG SZÍVED ...

Folytatás az 1. oldalról.

tökörébe fogó” leány (Európa neve ugyanis emyit jelent), Júnó istenasszony leszámoltja. És mert olyan szép és okos volt (ugyancsak a mitológiai hagyomány szerint), Zeusz beleszeretett, és ő maga (Zeusz) hátra vette és így Kis-Ázsiát és Egyiptom között fekvő Föniciából átűszött vele Kréta szigetére, ahonnan messzire látó szemével belátta és messzehangzó szavával birtokába vette az egész „Napnyugati” földrészt, amelyet róla nevez az egész világ Európának. Jegyezzük meg, hogy középkori térképeken összesen csak három földrészt ábrázolnak, Noé három fiának (és utódaiknak) örökségeként: 1) Ázsiát, az elsőszülött Sém „rangos” sémitá utódainak; 2) Afrikát, az apjuk szemérmét felfedő és annak meztelenségén éldelegő Khánnak és sötét bőrű és zabolálatlan-neveletlen ösztönű utódainak; 3) a később Európának nevezett Napnyugatot pedig Jáfetnek, illetve az ő jafetia utódainak. A mi Európánk tehát Jáfeti örökség. Erről az örökségről a Teremtéskönyv 9, 27-ben így olvassuk az Úr szavát: „Isten adjon tág teret Jáfetnek, lakjék Sém sáraitban és Kánaán (Khám fia) legyen a szolgálója”. A nekünk örökül adott tágas és kulturált európai életérhez a mitológiai hagyományból megtudhatjuk, hogy a Zeusz által Kréta szigetére „szöktetett”, magától Zeusztól elsőszülött fia az a Minosz krétai király, aki Krétán megépíteti a Labirintust, és hogy ő lesz az apja (Pászifé nimfától) a félelmetes szörnyeteg Minotaurusznak, végeredményben Európa unokájának, az eredetileg minden szépséget és jószágot szívében hordozó mi Európánk unokájának. Mindez félelmetes tablóját rajzolja elénk Európa késői leszámoltainak jövőjére gondolva, sorsáról elmélkedve...

Mit érzekünk mindezekből mi, késői, mai utódok? És mik a kilátásaink, jövő reményeink, visszatekintve még a mitológia őskövületein túlra a zsigereinkben, sőt csontjainkban rejtőző és mindmáig ható őskövületeken túl a Szentírásunkban olykor kiapogatható őskönyvlatkozatásig... Megkérdezve és meghallgatva legképzettebb természetudásainkat, legihlettebb lélekűvárainkat: Van-e még szíve Európának?

Jó felszáz évvel ezelőt került a kezembe az akkori idők német természetudásai között is Einstein mellett legkimagaslóbb, emberileg mindenesetre legalábbis a mi körünkben akkor úgy tűnt, hogy a legiszteletreméltóbb személynek, Werner Heisenbergnek egy tanulmánya, füzetnyi vastag értekezése: „A materialista világnézet kritikája”. Jó példája annak, miként lehet a legudományosabb kérdéskör is egyszerűen és világosan beszélni. Nekem Jézusnak az Isten országáról mondott példabeszédei jutottak róla eszembe. Két kínai emberről, kertészudokokról szól a történet, akik zöldség és gyümölcs termesztésből élnek, őseiktől örökölt műveléssel, öntözéssel. A vizet a maguk ásta kútakból és maguk készítette tartályokból szerzik. Egyikük – külföldön járván – megismeri a gép-szivattyú működését, a gépi öntözést. Hazajövet eldicsekszik a szomszédnak, és buzdítja, hogy kövesse példáját, merthogy úgy mennyivel könnyebb, stb. „Nem én, szomszéd” – így szól a másik. „Miért nem” – szól ismét az első. „Azért nem, mert a mi családunkban úgy tanultuk az öregektől: Vigyázatok, gyerekek, ma a nagyokosok mindent gépesíteni kezdenek, hogy nekik könnyebb legyen. Ne felejtsetek, gyerekek, hogy aki nagyon beleszerelmesedik a gépekbe, annak, ha nem vigyáz, gép szíve lesz! Nos hát, kedves szomszéd, én ezért nem térek át a gépekkel való bajlódásra, és egyáltalán

lán, én nem akarom, hogy nekem gépszíve legyen”. - Nos, nekem kísértésem van, hogy mai világunkról azt mondjam: Itt nagyon sok embernek gépszíve van, ha... ha egyáltalán van.

Szívesen idézek egy hozzánk, magyarokhoz közelebb álló, szintén világhíres, Nobel-díjas atomtudóst, Teller Edét, akit „a drogénbomba atyjaként” szoktak emlegetni. Rövid megemlékezésemet róla, az őt 95 éves korában elragadó halála előtt pár héttel a Kossuth Rádióban elhangzó, vele lefolyt és általam is hallott interjúhoz kapcsolom. Mindenki tudja róla, különben ő maga is szót ejtett erről a szobán forgó interjúja közben, fiatal korában ő is vallotta azt, amit még a 20. század első évtizedeiben is szinte hivatalosszerűen hangoztatott az „önérzetek” természetudások nagy része: A világ anyag, az anyag törvényeit mind meg lehet ismernünk. Tehát nincs szükségünk feltételezni, hogy az anyagot, ami természetesen örök, valamiféle fölöttünk álló szellemi lény hozta létre, „teremtette”, aki egyedül igazgatja, rendezeti és valami végső célhoz irányítja. Már régóta valóm, ha nagy hangon nem is hirdetem: Nem felesleges Van? És jó, hogy van! És tudom, hogy velem együtt a hozzám hasonló úgynevezett „tudósok”, ha nem is hirdetik hangosan, szívükben velem együtt vallják azt, amit én. - Megvallom, ha akkor Teller Ede elérhető közelben lett volna hozzám, megöleltem volna. Ezt a vallomást most nekem is meg kellett tennem. Most főképpen azért, hogy a címben fölött kérdésre - hogy tudniillik „Van-e még szíved, Európa” - azt felelhessem a talán már lassú (?) teljes szívemből: Igen, van. Akkor is, ha olykor úgy tűnik, hogy már halott. Talán csak aluszik. Segítsünk neki (nekik)... fölkelni... és járni... □

XVI. BENEDEK ...

Folytatás az 1. oldalról

a választ, de még nem találták meg. Biztosította őket, hogy az egyház továbbra is folytatni akarja az őszinte és nyílt párbeszédet velük, az egész emberiséggel. Mi ez, ha nem haladó szellemiség?

Aki csak egyszer is találkozott vele, az tapasztalta, hogy az új pápa csupa lélek, finom szellemóriás, aki valóban „az Úr szőlőjének egyszerű és alázatos munkása”, püspöki jelmondatának megfelelően: „Cooperatores veritatis”, az igazság munkatársa akar lenni, hűségesen követi Mesterét, aki az Út, az Igazság és Élet, nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon. Vagy talán nem láthatuk őt az elmúlt, több mint két évtized során, a péntek esti órákban, egyszerű fekete reverendában, táskával a kezében, rendszeresen átsétálni a Hit-tani Kongregáció épületéből az Apostoli palotába, s közben a Szent Péter téren meg-megállva, vidáman, kedvesen és szerényen elbeszélgetni a világ minden tájáról Rómába érkező zarándokokkal, hogy aztán röviddel később Krisztus földi helytartójával tárgyaljon az egyház és világ nagy dolgairol?

XVI. Benedek pápa emberfeletti feladatot vállalt. Imádkozunk érte, hogy - amint kérte - korunk óriási kihívásaira bátran válaszoljon, és bölcsen vezesse Krisztus egyházát a szebb jövő felé. Legyen valóban áldott - Benedictus!

Cserháti Ferenc

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy rövidítsen a beküldött kéziratokon.

A szerkesztőség

Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg, nem küldünk vissza.

A szerkesztőség

HÍREK - ESEMÉNYEK

Nemzeti

Eucharisztikus Kongresszus

Előkészítés alatt áll a Nemzeti Eucharisztikus Kongresszus, amelynek időpontja 2005. szeptember 17., szombat, helyszíne a budapesti Szent István-bazilika, illetve a Szent István tér.

25 éves a Magyar kápolna

Ez év október 8-án lesz a vatikáni magyar kápolna felszentelésének 25. évfordulója. Erre az alkalomra zárandókat várnak az Örök Városba.

Idősebb korúak szemináriuma

Seregély István, az MKPK elnöke, egy-egy érsek meghirdette az idősebb korúak szemináriumát, ahová az egész országból várják azokat a 35-55 év közötti férfiakat, akik a papi hivatást szeretnék választani. Az intézmény ez év szeptemberében nyílik meg Egerben.

MKPK Sajtóiroda

Békemaraton a Szentföldön

Betlehem és Jeruzsálem között olasz, izraeli és palesztin sportolók békemaratont keretében emlékeztek a nemrég elhunyt II. János Pál pápára. A távfutók Jézus születésének helyén emelt betlehemi templom előtt indultak. A cél Cion Hegyén, az utolsó vacsora színhelyén volt. A békemaratont a római Zárandoktársaság rendezte és a díjkiosztásnál az Izraelben akkreditált nunciust, Pietro Sambit érsek, valamint az izraeli idegenforgalmi miniszter is jelen volt.

Megemlékezés Berlinben

A második világháború befejezésének 60. évfordulójára rendezett megemlékezéseket Berlinben ökumenikus istentisztelettel nyitották meg. A Szent Hedvig székesegyházban rendezett szertartáson Lehmann bíboros, a német katolikus püspöki kar elnöke és Huber

püspök, a németországi evangélikus egyházi tanács vezetője vett részt, de megjelent a kormány, a törvényhozás, valamint az alkotmánybíróság számos képviselője is.

Katolikus iskola Koszovóban

A német katolikus egyház kelet-európai segélyszerve, a Renovabis támogatásával Prizren koszovói városban új, bentlakásos középiskola építését kezdte meg. A tervek szerint a 800 fiatal oktatására szolgáló iskolához 500 tanuló befogadására képes internátust is csatolnak. A költségekhez a jezsuita rend horvátországi, valamint az Iskolanővérek ausztriai tagozata is hozzájárul. Koszovó közel 2 és fél millió lakosságának elsősorban többsége mohamedán vallású albán. A katolikusok számát 50 ezerre becsülik. A koszovói polgárháború idején mintegy 900 iskola, illetve gimnázium pusztult el. A prizreni középiskola ünnepi alapkövetélenként megjelent a térségbe vezényelt békéfenntartó erők parancsnoka, továbbá Rugova koszovói elnök is.

Elmarasztalták a két hindut

Új-Delhiben a bíróság elmarasztalt két hindut, aki keresetet adott be a kormány ellen, amiért II. János Pál pápa halálakor állami gyászt rendelt el. A hinduk szerint semmi sem indokolta a gyász elrendelését egy - úgymond - olyan jelentéktelen személy elhunytá alkalmából, mint a pápa volt. Keresetüket azzal támasztották alá, hogy India lakosságának 80 százaléka hindu és csupán 2 és fél százaléka keresztény. A bíróság azonban a katolikus egyházfőnek a nemzetközi életben vitt szerepére hivatkozva helyeselte a kormány lépését, illetve elmarasztalta a két hindut.

A holland katolikusok

A holland katolikusok nem hiszik, hogy XVI. Benedek pápa komoly reformokat léptet életbe az egyházban. Egy most készült felmérés szerint a gyakorló

katolikusok 48 százaléka ugyanis helyeselné a papi nőtlenség megszüntetését, de aligha tartja valószínűnek, hogy az új pápa módosítaná ezt a megkötést. Ennek ellenére a holland katolikusok 42 százaléka pozitívan ítélte meg az új egyházfő eddigi tevékenységét, és továbbá 34 százalék semleges véleményt nyilvánított, de a megkérdészek kétharmada vallotta, hogy szívesebben látott volna kevésbé konzervatív személyt II. János Pál utódjaként.

Több helyet a nőknek

A Német Katolikus Fialatok Szövetsége kérelmezte a püspöki kárnál, hogy dolgozzon ki olyan tervet, amely fokozottabb mértékben vonná be a nőket az egyház életébe. A nyilatkozat utalt arra, hogy az elmúlt évtizedekben erősödött ugyan a nők szerepe az egyházban, de helytelen lenne megtorpanni a megkezdett úton.

Vincze András

Papi Egység

Május 4-én közgyűlés keretében emlékeztek meg az Unio Apostolica Cleri magyarországi újjászervezésének 10. évfordulójáról az Országos Lelképásztori Intézetben. A találkozót Beran Ferenc, az Unio Cleri magyarországi elnöke vezette. Az összejövetelen felszólalt Seregély István érsek, az MKPK elnöke, aki 1995-ben az újjáalapításról szóló dokumentumot jóváhagyta. MK

Levél a szerkesztőnek

A gyönyörű ifjúság után

Elcsépett mondatom kezdem: szalad az idő. Még csak most kezdünk el a 2005. esztendő, s máris elmúlt belőle jócskán.

Édesapám 80 éves korában halt meg. Azt mondtuk: szép kort élt meg. Én '16-ban születtem, s fiatal koromban úgy számítottam: ha olyan szép kort élek meg, mint édesapám, akkor még az 1996. évet is megélem. A 2000. évet megélni, erre sohasem számítottam. S most már 5 éve ezen is túl vagyunk.

Hogyan is énekeltük majd 70 éve: „post iucundam iuventutem.” Nos, „iucundus” - vidám volt a mi ifjúságunk? Még 3 éves sem voltam, amikor menekülnünk kellett szülőföldünkről: a Felvidékről. S milyen nyomorúságban élt a megmaradt csonkaország Trianon után. A legszükségesebb is csak nehezen került elő. Amikor egyetemista voltam, szüleim apám fizetésének 173 részét küldték nekem Pestre, s nekik négyüknek a 273 részből kellett kijönni. Édesanyámnak és 2 húgomnak egy pár harisnya beszerzése komoly anyagi gondot okozott. A gyógyszerész-hallgatók nagyjából jómódú szülők gyermekei voltak; amíg ők színházba, mulatóhelyekre jártak, én 50 fillér órabért dolgoztam, hogy kipótolhassam az otthonról kapott pénzt. (Egy közműves akkori órára 1 Pengő volt.) Mindezt nem panaszként mondom, ellenkezőleg, büszke vagyok rá, hogy így volt, hogy magam kellett megkeresnem egyetemi költségeim nagy részét. Csak azt akarom megkérdejezni, hogy „iucundus” - gyönyörű, vidám volt ifjúságunk. „Post honestam senectutem” - énekeltük tovább. Ki az, aki ma „honestas”-szal, tisztelettel adózik nekem? Ha a gyalogjárón egy tizenvalahány éves fiatalember elüti kerékpárjával „akkor én vagyok a vén hülye, aki nem látja, nem hallja - pedig lámpája sincs, pedig csengője sincs -, hogy ő jön biciklijével”. Honestas, tisztelet ez?

Ezekkel a gondolatokkal „török” most Rád. Öszinte szívből kívánom, hogy szeretőgazó tevékenységed szerezen Neked kielégülést és megelégedettséget.

Wiesbaden, 2005. tavaszán.

Ramsay Győző

Fischer János

ELHÚNYT WEISSMAHR BÉLA JEZSUITA FILOZÓFUS

2005. április 28-án, csütörtök reggel a münchen-bogenhausen körházban szünet meg szíve dobogni. A müncheni Filozófiai Főiskola, Jezsuita Filozófiai Fakultás emeritált metafizika- és filozófiai istentan-professzora, a szegedi Hittudományi Főiskola Nyíri-díjas filozófianára, a Teológiai Könyvtár szerkesztőbizottságának tagja, a Mérék des katolikus teológiai, filozófiai és kulturális folyóirat főszerkesztője, a Laptulajdonos Mérék Egyesület és a Katolikus-Magyar Sajtó-Munkaközösség elnöke 76. életében járt.

A váratlan halál végleg megakadályozta, hogy filozófiai életművét befejezze, „sumájának” csak első kötetével készült el teljesen, amely összefoglaló a Frankfurti Könyvtárra, a Kohlhammer Kiadónál *Wirklichkeit des Geistes* címmel jelenik meg.

Weissmahr Béla értelmiségi, evangélikus-katolikus egyes felekezeti, ötgymekes családban, Budapesten, 1929. szeptember 9-én született. Az Érseki Gimnáziumban érettségizett. 1947-ben belépett a Jezsuita Rendbe. 1949-ben előjárói kérésére megkísérelte a határátlépést, de elfogták, és hat hónapra elítélték. Szabadulása után 1950-ben, mint a szerzetesek többségét, rendtársaival együtt Pécsről elhurcolták. Ösztöl két évet a szegedi Hittudományi Főiskolán tanulhatott, ahonnan állami nyomásra eltávolították. Kitanulta a maros szakmát. 1954 őszén a budapesti Hittudományi Akadémia hivatalosan is folytathatta tanulmányait.

1956. november 25-én külföldre távozott, és a hollandiai mastrichti jezsuita teológián az addigi újszakolikus képzéstől lényegesen eltért. Hegel által inspirált filozófiával és teológiával ismerkedett meg. 1958-ban pappá szentelték, 1959-ben letette a jezsuitáknál szokásos zarárvizsgát (gradus), majd elvégezte a nagylelkigyakorlatot, hogy aztán az ún. harmadik próbaidőt Indonéziában végezze el, ahol teológiát tanult a Yogyai teológián.

1967-ben visszatért Európába azzal a céllal, hogy teológiából doktoráljon. A római Gergely Egyetemen ez 1973-ban sikerült. A disszertáció *Gottes Wirken in der Welt, Ein Diskussionsbeitrag zur Frage der Evolution und des Wunders* címmel Frankfurtban, 1973-ban jelent meg. 1969 és 1971 között a római Collegium Germanicum et Hungaricum filozófiai és teológiai repetitorként, angol szóval turkéként dolgozott. 1971-ben került a müncheni Filozófiai Főiskolára, ahol kezdetben megbízott előadóként, 1975-től docensként, 1980-tól rendkívüli professzorként, 1985-től rendes tanárként metafizikát és filozófiai istentant tanított. Maastrichban, Rómában és Münchenben szívesen kiegészített a külföldön élő magyarok lelkipásztori szolgálatában is.

Számos tanulmánya jelent meg főleg német nyelven szakfolyóiratokban, és magyar nyelven a Mérékben, Szolgálatban, Távtalokban valamint a Vigiliában. Két tankönyve - a *Bevezetés az ismeretelméletbe és az Isten léte és mivolta* c. TKK-kötetek kibontásaként - magyar nyelven is olvasható *Ontológia és Filozófiai istentan* címmel.

1990-ben a fordulat után részben hazatért, novíciustermet és filozófianár lett Hódmezővásárhelyen, ill. Szegeden, de váltakozva Münchenben továbbra is tanított metafizikát. 1993-ban azonban szívpanaszok miatt le kellett mondania a novíciustermetéről, sőt szívkoszorúér-dilatációra, majd bypass-műtétre szorult.

Mi lelki atyát, jó barátot, segítőkész, nagy tudású munkatársat és a jelenkor egyik legeredetibb, magyar, idealista filozófiai gondolkodóját veszítettük el benne.

Holttestének beszentelése és elhumvasztása Münchenben a „Ostfriedhof” krematóriumában szerdán, május 4-én 10.45-kor, a rekvium a Ludwigskirchében 12.10-kor vette kezdetét. A hamvait őrző urnát később meghatározandó időben a Kerepesi temetőben lévő jezsuita sírban, rendtársai mellett helyezik el.

Boór János

SZÁJRÓL SZÁJRA

Tisza Kálmánról

A kiegyezés idejének jelentős politikusról, Tisza István gróf édesapjáról, más alkalommal méltóbb megemlékezést szeretnék írni. Halálának (1902) századik évfordulóján már gondoltam erre, de akkor is a következő történet sajátította ki gondolataimat, ami pedig aligha illett volna a szomorú centenáriumi hangulatához. Most azonban - nyári olvasmányként - igen jól használható. Tehát:

Tisza Kálmán a húsvéti ünnepek - szívesen és rendszeresen - leányánál, báró Radvánszky Bélánál töltötte Sajokazán. Egy környékbeli nyugdíjas özvegyasszony kimódolta, hogy kérelmét Tisza miniszterelnök húsvéti üdülése idején a sajókazai kastélyban legyen kénytelen meghallgatgatni. Hogy mire vonatkozott a kérelem? Nyugdíjának föl-emelésére. A gyászruhába öltözött özvegy így vezette be a kérelmezést:

- Segítsen rajtam kegyelmes úr, mert nyomorgok, koplalok.

Tisza Kálmán gyanakodva nézett végig a jól megtermett asszonyra, aztán száraz szívéllyel megjegyezte:

- Kérelmét méltányolni tudom, de engedje meg, hogy kifejezzem ama hitemet, hogy az ön testi állapota nem árulja el a koplalást.

A tréfás hangnem bizalmassá tette a szókimondó asszonyt.

- Ne ítéljen a látszat után kegyelmes úr. Hiszen a kegyelmes úrnak mindene megvan, amit csak szeme szája kíván és mégis olyan, mintha a lélek csak hálalni járna beléje.

A szikár termetű Tisza Kálmán rögtön visszavágott:

- Asszonyág! Az ön igazsága is csak látszólagos igazság. Mert arra van elég eset, hogy jólétben élő ember sovány. De a koplalástól még senki sem hízott meg!

Egyszer vacsora közben, Tisza Kálmán jelenlétében, a nemzetiségekkel kapcsolatos kifakadások hangzottak el. Tisza így elmélkedett:

- Nem egészen így áll a dolog. A mi nemzetiségeinknek is csak egy része olyan, mint a tiszteletes bora. Mikor ugyanis a legátus ebédre volt hivatalos a tiszteletes úrnál, a házigazda nagyon rossz, savanyú bort adott az asztalra. A legátus belekortyolt a borba, aztán többé nem nyúlt hozzá.

- Igyál, kedves öcsém - biztatta a tiszteletes vendégét.

- Köszönöm, nem kérek.

- Csak igyál, hiszen a bor jó.

A legátus keserűen felelt:

- A bor jó, de ez a bor nem jó!

Közreadta:

Ramsay Győző

Fischer János

MAGYARNYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkeségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyarnyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtálalható még a MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/nov.html>

ANGLIA:

London: Msgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan's House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8LE, **Telefon/fax: 0044/20/8992 2054.** Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton.

ÉSZAK-ANGLIA:

Rochdale: Magyar Egyesület székházában. 76 a/78, Millrow Road, minden hónap második vasárnapján 15.00-kor.

Wolverhampton: St. Andrew anglikán templomban, St. Andrew Close, Hunter Street-ről, minden hónap harmadik vasárnapján 15.00-kor.

Bradford: Magyar Egyesület székházában. 4, Walmer Villas, minden hónap harmadik vasárnap utáni szerdán, délelőtt 11.00 órakor.

Nottingham: Lengyel templomban, 2, Sherwood Rise, minden hónap negyedik vasárnapján 12.30-kor. **Érdeklődni:** Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, **Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37.**

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc, Ungarischer Röm. Kath. Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, **Telefon/fax: 0043/1/526 49 72.** Misézó helyek: Bécs, vasárnapoként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7.

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs, rektor; szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmannstrasse 14, **Telefon: 0043-1-317 3656**

Burgenland/Alsóőrött: Pfarramt Unterwart, **Telefon: 0043/ 33/527 108**

Grác: szentmise vasárnapoként 10.00-kor a Weltsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz., Ft. Mag. Papp Tibor lelkész, Ugri Mihály gondnok, **Tel.: 0043/316/68 35 08;**

Innsbruck: minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3., Dr. Magda Szilveszter diakónus, **Tel.: 0512/204 103**

Linz: Misézóhelyek: Linz, Wels. **Érdekl.: Ft. Szabó Ernő,** Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, **Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax).**

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 órakor az Orsolyita-zárdban, Aigner Str. 135, változó dátummal. **Érdeklődni:** Schwarz Mária, **Telefon: 0043/662/820 139**

BELGIUM

Brüssel: Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/, **Érdeklődni:** Ft. Galambossy Endre, **Tel./Fax: 0032/2/64 85 336.**

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, **Telefon: 0032/ 4/22 33 910; Fax: 0032/4/221 16 09.**

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, **Telefon/fax: 0033/1/42 08 61 70;**

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-les-Lyon, **Telefon: 0033/4/78 501636**

NÉMETORSZÁGBAN

AUGSBURG-i Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. **Érdeklődni:** Ft. Túrós Dezső plébános. Am Kirchberg, D-89438 Eppisburg(Holzheim), **Telefon: 09075/6136.**

BAMBERG-EICHHÄTT-REGENSBURG-i Egyházmegye: nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Lands-hut, Nürnberg, Regensburg. **Érdeklődni:** Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, **Telefon: (0911) 507 57 96**

ESSEN-i Egyházmegye: Misézó helyek: Duisburg, Essen. **Érdeklődni:** Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. **Telefon: (0201)28 47 40 vagy Kölnben: (0221) 23 80 60.**

FREIBURG-TRIER-SPEYER-i Egyházmegye: Karlsruhe-i székhellyel: Misézó helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Singen. **Érd.: Ft. Dr. Szabó József,** Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe. **Tel./Fax: (0721) 6872 15**

BERLIN-i és HAMBURG-i Főegyházmegye, Hildesheim-i és Osnabrück-i Egyházmegye: Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. **Érd. Hamburgban:** Ft. Rasztovics Pál, Ungarische Katholische Mission, Holzdamn 20, D-20099 Hamburg, **Tel.: (040) 25 077 83.**

KÖLN-i Főegyházmegye és **AACHEN:** Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: **Érdeklődni:** Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Theobaldgasse 96, D-50676 Köln. **E-mail:** ungarnzentrum@netcologne.de **Telefon: (0221)238060. Fax: 0221/232120; http://www.Ungarnzentrum.de**

HIRDETÉSEK

Személy és áru fuvarozás Magyarországra. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-házig. **Telefon: D-0049-07034-270342.**

Kapuvár - Sopron és Győr között (85) - eladó egy 4-szobás tágas és világos lakás (négy-lakásos ház, abból 3 orvos), központban, szemben a kastéllyal. **Ár: 85.000 €.** **Érdeklődni:** 0041-32/322 26 44 (napközben).

Budapestben, az Országház közelében, V. ker., 2 x 2 szobás, színvonalas, igényesen felújított, parkettás, napos, csendes lakás eladó. Kb. 90 m²-es, 3 em. felvonó, előszoba, konyha, fürdőszoba, külön zuhanyozó, WC, cirkólok gázfűtés. **Ára: 160 000,- €.** **Érdeklődni:** 0049-(0)228/328 007 v. 0036-1/35 30 257.

Mosonmagyaróváron 117 m²-es, második emeleti, gázfűtésű, polgári lakás eladó, 76.000,- €. **Tel.: 0036-1/32 11 735.**

Tiszatónál, Sarudon, a fő utcán, 1960 m²-es építési telek eladó. Irányár: 12 ezer €. **Tel.: 0036-1/285 66 65 v. 0036-30/274 76 33.**

Kelenföldi P. U. közelében, csendes utcában, világos kétgyás felszíni szoba hazalátogató hölgynek (házaspárnak is), fürdőszoba és konyha használatra kiadó. **Ár: nap/fő 25 €.** **Tel.: 0036-1/203 84 86.**

A Gerecsé tövében a festői szépségű Héreg klasszikus építésű tornácos nagygazdaház eladó. 1300 m² előkert, 2500 m² hátsókert az erdőig, telefon, kábel TV, gáz. KP fűtés, csatorna, pince, nyári konyha, kerékeskút, szőlőlugas, fészer stb. **Ár: 14 Mft.** **Tel.: 0036-1/213 54 82, v. 0036-20/33 08 482.**

Kabán, Debrecenről 35 km-re, Hajdúszoboszlótól 24 km-re, a 4-es főút mentén félkész téglaház eladó, 250 m² belterülettel, két utcára néző nagy telekkel (2596 m²). **Tel.: 0036-52/27 10 90 v. D-0171 77 83 836.**

LIMBURG-FULDA-MAINZ-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. **Érdeklődni:** Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. **Telefon: (069) 24 79 50 21. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de**

MÜNCHEN-FREISING-i főegyházmegye: Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding. **Érdeklődni:** Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió - Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberfähringer Str. 40, D-81925 München. **Tel.: (089) 982637, 982638, FAX: (089) 985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de**

MÜNSTER-PADERBORN-OSNABRÜCK-i Egyházmegye: Misézó helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. **Érdeklődni:** Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. **Telefon: (0251) 32 65 01**

PASSAU-i Egyházmegye: Misézóhely: Passau: **Érd. Ft. Szabó Árpád,** Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzwg. **Telefon: (08505) 12 29.**

ROTTENBURG-STUTTGART-i Egyházmegye: Misézó helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frömmern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eisingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach.

Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Ungarische Katholische Mission, Pfizerstr. 5, D - 70184 Stuttgart. **Telefon: 0711/2369190 E-mail: missio@ukgm-stgt.de v. istvan.gyuras@ukgm-stgt.de www.ukgm-stgt.de**

WÜRZBURG-i Egyházmegye: Misézó hely: Würzburg. **Érdeklődni:** Ft. Dr. Koncisk Endre, Kardinal-Döpfner-Platz 7, D-97070 Würzburg. **Telefon: (0931) 38 62 43**

NORVÉGIA: P. Teres Ágoston SJ, Munkeudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise minden hónap első vasárnapján 14-kor a Szent József kápolnában (Akersveien 4). **Telefon/fax: 0047/22744 124**

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. **Telefon: 0039/06/684-26 20.** Misézó helyek: **Róma** - minden hó utolsó vasárnapján 11-kor; S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec) és a Szent Péter bazilika Magyarok Nagyszónya kápolnájában minden kedden 7.45-kor; **Milánó** - minden hó első vasárnapján 10.30-kor; S. Maria della Sanità (Via Durini, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Firenze, Bologna, Padova, Torino, Palermo, Assisi, Catania.

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich. **Tel.: 0041/1/36 23 303.** **Miséző helyek:** Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Bern: Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern, **Tel: 0041/61/381 54 45 (Base)**

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. **Telefon: 00 41/22/7910458;**

Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. **Telefon: 00 41/21/6478 678;**

Fribourg: Szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor; az **Orsolyiták** templomban, (rue de Lausanne). **Lelkész:** Ft. Popa Péter, **Telefon: 0041/26/534 06 72** □

Szívesen levelezne magyar-német nyelven egy 50-es hölgy. **Jelige: „Orgona”.**

Budapesti ápolóné, kórházi gyakorlattal betegápolást, házzvetést vállal, bentlakással. **Tel.: 0036-1/222 46 73.**

56 éves, egyedülálló, nemdohányzó férfi egy magához illő, nem dohányzó ösztinte társat keres, Hamburg környékéről. **Jelige: „Nyári találkozó”.**

Svájcban saját házban élő, káros szenvedélyektől mentes, sportos megjelenésű (166/72), elvált férfi egy 7 éves kislánnyal, csinos, vidám, kiegyensúlyozott hölgyet keres (34-44), házasság céljából. Fényképes levelet várok. **Jelige: „svájci magyar”.**

52 éves, magyar nyelvű, betegápolásban jártas megbízható asszony, házzvetési gyakorlattal, jogositvánnyal, Németországban, vagy bármelyik országban munkát keres, bentlakással. **Tel.: 0036-30/33 77 505 vagy 0049-(0)174/137 00 19.**

Eladó 2 üdülőjog: egy a Hűvösvölgyben, Petneházi clubhótel (5 csillagos). Igénybe vehető páratlan évben (a 35. hét szombattól a 36. hét szombatiig), ára 1 millió Forint. A másik a Zempléni hegységben, itt hétfőtől hétfőig, a 47. héten használható, ára: 1.185.000 Forint. Bővebb részleteket az esetleges érdeklődőknek: **Faragó, T.Él:** 0036-22/337 355 v. **E-mail:** faragoeva@datatrans.hu

17 éves magyar diákklány szívesen vállalna a nyári hónapokban gyermekfelügyeletet, vagy hasonló munkát. **Tel.: 0036-30/327 00 28.**

Hévízen (termálto) gyönyörű helyen apartmanok egész évben kiadók, 10 €/fő. **T/F: +36-83 34 10 63.**

Erdélyben élő, 43 éves, egyedülálló, németül jól beszélő tanítónő, megismerkedne komoly, hozzáillő férfival. **Tel.: 0040/74 55 62 226.**

Nagyon fiatalos, 58 éves kozmetikusnő vagyok, rendezett körülmények között élek, komoly szándékkal, külföldön élő magyar származású társat keresek. **Jogász férjem** 5 éve halt meg, érem a társ hiányát. Ha felkeltettem érdeklődését kérem hívjon: 06 309 044 412.

FESTMÉNYEKET

és dokumentumokat keresünk a **Magyar Nemzeti Galériában** (2005 október) és a **díjon-1 Szépművészeti Múzeumban** (2006 május) megrendezendő **Matissé és a magyar fauve-ok (1905-1914)** című kiállításához, a következő festőktől:

Bálint, Berény, Bornemissa, Boromiza, Czigány, Czöbel, Dénes, Galimberti, Huszár, Iványi-Grünwald, Kernstok, Márfy, Nemes Lampérth, Orbán, Perlrótt, Pór, Rippl-Rónai, Tihanyi, Ziffer és másoktól ebből a korszakból.

Kalman Maklary, Téli: 33 (0)6 60 55 75 03 e-mail: kalmaklary@noos.fr

A RÓMAI SZENT ISTVÁN HÁZ

egész évben szeretettel várja az Örök Városba a szervezett zarándokcsoportokat és az egyéni turistákat, 1-5 személyes, fűrdőszobás szobákkal, nagyon kedvező áron.

www.szih-roma.com

Via del Casaletto, 481,
I-00151 ROMA
Tel.: 0039-06/6574 2834,
Fax: 0039-06/6574 5959,
szih@tiscali.it

Kéziratokat kérjük lehetőleg e-mailen küldeni: eletuenk@gmx.de

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések
betűnként: 0,10 €
„Jelige” - postaköltség 5,00
Üzleti-, nyereséges hirdetés betűnként 0,20
Nagybetűs sorok betűnként 0,40
Egyeszerű, 1 „pontos” keret 10,00
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánásokat esetenként árazunk.

Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10 %-os, hatszori hirdetésnél 20 %-os, ill. egészévi hirdetés esetén 30 %-os kedvezményt adunk!

A hirdetések befizetésének határideje legkésőbb a hó 10-ig!

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után küldünk!

A hirdetések szövegéért, stílusáért a szerkesztőség nem felel!

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

Münchenben

Keresztelések: Lorenz Dániel, L. Josef Zoltán és L. Ildikó kisfia 2005. május 1-én, valamint **Winkler Emily Lucia,** W. Christian és W. Simona Crina kisleánya 2005. május 8-án a müncheni Dámenstift-templomban részesült a keresztelés szentségében.

Elsőáldozók 2005. május 1-én a Dámenstift-templomban: **Albert Dávid, Albert Lilla, Dickötter Róbert, Kieffel Klaudia, Konrad Dorka, Lorenz Péter.**

Halottak: Schönberger András, 82 éves korában hunyt el, temetése 2004. december 30-án a müncheni Ostfriedhof temetőben volt, valamint **Köhler Ferenc,** 83 éves korában hunyt el, temetése 2005. március 23-án a müncheni Neuer Südfriedhofban volt. Nyugodjanak békében!

SAJÁT OTTHON EGY NYUGODJÁS LAKÓPARKBAN

Magyarországon, az osztrák határ közelében, természetveleni övezetben új, teljes ellátású Seniore otthonban örökölhető, vagy eladható luxus apartmanokat kínálunk.

Érdeklődni nemétől és magyarul Landwehr Kláranál, **Handy: 0036-70/295 14 16 v. www.heguyhatpihen.com**

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

AZ ÉLETÜNK előfizetési árát **kérjük helyi terjesztőinkkel (misszióinkkal)** rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az „ÉLETÜNK” müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Email: eletuenk@gmx.de

Felélés kiadó:
Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Frank Miklós, Ramsay Győző,
Szamosi József (olvasó- és tárdelőszerkesztő) és Vincze András.

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de

Abonnement für ein Jahr 15,— €
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US\$ 50,—

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkesek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúrra, vagy ahol nincs magyar lelkes, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 1.50 €
Előfizetési ár egy évre 15,- €
Tengerentúrra US\$ 50,-

BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 - BLZ 700 100 80

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck: AMPER-WERBE-DRUCK
Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHEIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLELKELTÜNK.